

DUR- DURA- MADINIZ!

Bir savaş hali uygulaması, bir sıkıyönetim!.. Uçaklarla yurdun dört bir yanından taşınan binlerce polis. Bütün kent kuşatma altında! Bilgisayarlı simülasyonlar üzerinde uzun çalışmalar yapıldığı belli konumlandırmalar. Kesilen yollar, iki kıta bağlantısının neredeyse koparılması, iptal edilen toplu ulaşım seferleri... Barikatlarla çevrilen sokak ve cadde girişleri, tüm ara sokaklara dağıtılmış tam donanımlı polis grupları... Havada dönüp duran helikopterler, binlerce mobese kamerası... Ve tüm bunların üzerine bariyerlerle çevrilip kafese çevrilen bir meydan.

1 Mayıs'ta İstanbul'un manzara-i umumiyesi böyleydi işte! Toplanma yerleri olan Beşiktaş ve Şişli tamamen işgal altına alınmış. Asıl noktalardan kilometrelerce öncesinde yollar kesilmiş, araçla geçmek yasak. Yaya için tüm güzergah boyunca onlarca arama noktası oluşturulmuş. İnsanlar buralarda gözaltına alınıyor. Öfkelerini kuşanan onbinler buluşsun, bir araya gelsin istemiyor egemenler!

Tüm bunlara rağmen yüzünü Taksim'e dönmüş emekçiler, karınca ordu gibi kopup geliyorlar. Bir gedik, açık bir nokta arıyorlar geçmek için. Derken peş peşe haberler geliyor "kuş uçurtulmayan" 1 Mayıs Meydanı'nın zaptedilişine dair. Rezil rüsva oluyor adeta bir kale savunmasına girişen devlet!

Şişli hattında çatışmalar oluyor. Beşiktaş'ta o polis yığınının ortasında inatla toplanan insanlar pankartlarını açıp paçavraya çeviriyorlar "iç güvenlik yasasını"! Korku salma girişimleri orada tuzla buz oluyor. Önlükler giyilmiş, bayrak, flama ve pankartlar açılmış, gaz maskeleri takılmış... Gazına, bombasına, jopuna aldırış etmeden dimdik ayakta!

Bu resme iyi bakın! Yasalarınız, bombalarınız, tehditleriniz, terörünüz işte böyle yerle bir edildi. Durduramadınız, asla durduramayacaksınız!

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

6 - 20 Mayıs 2015/ S 283 / 1 TL

MAYIS - İSYAN - DEVRİM

KUŞATMA ALTINDA YÜRÜYÜRÜZ HEDEF TAKSİM

Yürelerimiz ağızımızda bekledek bugünü. Ve nihayet sabahın ilk ışıklarıyla sokaktayız. Kimimizin ilk hedefi Beşiktaş'a, kimimizin Mecidiyeköy'e ulaşmak. Sonra da Hedef Taksim!

Taksim Meydanı günler öncesinden çevrildi bariyerlerle. Günün ilk ışıklarıyla Taksim'deki ironi görülmeye değerdi... Taksim bariyerlerine işeyen Suriyeli küçük çocuklar... İstanbul'un dört bir köşesi polisle kuşatılmış olsa da, halkları yıldıramayacaklarının göstergesi. Sadece Taksim değil, Avrupa yakasında Taksim'e çıkan bütün yollar kapatılmış, metro, tramvay, otobüs seferleri durdurulmuş, 15 milyonluk koca şehir felce uğratılmıştı.

Ve Beşiktaş'ta 1 Mayıs komitesi toplanmaya başladı. Aralarında Mücadele Birliği Platformu'nun da olduğu DİSK, KESK, TMMOB, TTB ve siyasi partiler, dernekler, kurum ve kuruluşlar... Pankartlar açıldı, bayraklar sallanmaya başlandı.

Mücadele Birliği'nin ilk pankartı, "Her Yerde Devrimci Eylem, Her Yerde İktidar Hedefi". Beşiktaş'ta bir taraftan halaylar çekiliyor, bir taraftan toplanma sürüyor. Barboros Bulvarı'nın yakınından kapatılmış yol polis tarafından.

Mecidiyeköy ise çepeçevre polis tarafından kuşatılmış durumda. Hiçbir yerden ulaşımına izin verilmiyor. Devrimciler Darülaceze

önünde toplanırken Zincirlikuyu üzerinden eğitim emekçileri yürümeye çalışıyor.

Bakırköy'den yola çıkan BYUAŞ işçileri de Saraçhane'de toplandı, pankartlarını açtı ve Taksim'e Unkapanı köprüsü üzerinden yürümek için hazırlıklarını yaptı. 11.00'de yürüyüşe geçen işçilerin önu SGK önünde polis barikadı ile kesildi. Uzun süre Taksim'e yürümek için ısrar eden işçiler oturma eylemi yaptı. Daha sonra da Beşiktaş'ta toplanan kitleye katılmak üzere yollarını Beşiktaş'a çevirdiler. 3

>>Editör...

Sümgü Üzerinde Duran İktidar

1 Mayıs'ın hemen ertesinde burjuva basına bir resim düştü. Alındaki başlık şöyleydi: "Hop Şampiyon, Dur Bakalım".

Resimde Türkiye bisiklet turu vesilesiyle düzenlenen törende RTE'nin konuşmasından sıkıldığı için kürsüyü terk eden sporcunun, korumalarca kolundan tutulup geri getirildiği görülüyor. Yani hazret konuşurken öyle elini kolunu sallaya sallaya kürsüyü terk edemezsin. Bekleyeceksin, hem de sonuna kadar!

Türkiye'de dinci faşist iktidarın en tepeden en dibe kadar nasıl ayakta durduğunu bundan daha iyi anlatabilecek resim az bulunur. 3

1 Mayıs Taksim Notları

C.Dağlı

2

Devrimsiz Demokrasi Hayali

Özgür Güven

4

Kalıplara Sığmayan Devrim

Ali Varol Günel

5

Kanatları Yolunmuş Pegasus

Umut Çakır

10

1 MAYIS TAKSİM NOTLARI

BAŞVAZİ

C. Dağlı

1- İşçi sınıfının, emekçilerin, devrimci güçlerin 1 Mayıs'ta Taksim'e çıkma ısrarını, kararlılığını çok iyi bilen iktidar, Mar'tan başlayarak tehditler savurdu, baskılarını ve saldırılarını arttırdı.

Burjuva güçler, kitlelerin Taksim ısrarının anlamını iyi biliyor. Kitlelerin 1 Mayıs Alanına varması durumunda bu diğer kentlerdeki emekçi kitlelere dalga dalga yayılacak bir genel ayaklanmayı ateşleyebilir. Haziran halk ayaklanmasından sonra Taksim'de devrimci eylem yapmanın kitleleri ayaklandıracı rolü daha da güçlenmiştir.

2- Egemen güç, devlet terörüne ne kadar başvurursa başvursun, istediği sonucu alamıyor ve alamaz. Çünkü karşısında yapılan saldırılarında yanıt veren devrimci bir kitle var. Kitlelerin devrimci pratiği ise süreci daha da hızlandırıyor. Var olan koşullarda ve durumda gerici burjuva şiddeti kendi toplumsal sisteminin yıkılışını çabuklaştırmaktan başka bir işe yaramıyor.

3- Gezi'den sonra küçüklü büyüklü bir dizi ayaklanma gerçekleşti. Proleter kitleler ve emekçi halk yığınları savaşında daha deneyimli daha yetkin ve etkin durumda. Tam da bu sırada, Taksim'in 1 Mayıs'ta ele geçirilmesi halinde, bugüne dek verilen mücadeleleri aşan daha ileri düzeye varabilir.

Yönetici güçleri bu denli saldırganlaştıran, böyle bir durum ortaya çıkmasına yol açacak olan öznel ve nesnel koşulların oluşmasıdır.

4- Küçük burjuva sosyalist hareketler, Taksim'e yönelik tavırlarını doğrudan doğruya değil, sendikaların açıklamalarının ardından ve sendikaların açıklamalarına bağlı olarak belirlediler.

Proletaryanın devrimci sınıf partisi, Leninist Parti her zaman olduğu gibi 1 Mayıs'ta da Taksim'de olacağını çok önceden ve net olarak açıkladı.

Proletaryanın devrimci siyasetiyle, küçük burjuva siyaseti arasında bu konuda anlayış farkı var.

5- Sendikaların 1 Mayıs bildiri, afişleri ve açıklamaları her zaman olduğu gibi devrimci bir anlayıştan yoksun. 1 Mayıs belgelerinde, sermayeye, devlete, siyasi iktidara bir meydan okuma, bir başkaldırı anlayışı yok. İşçilerin, emekçilerin istemleri, sendikalar tarafından tamamen uzlaşmacı bir anlayışla hazırlanıyor. Dolayısıyla emekçilerde hiçbir etki ve heyecan yaratmadığı gibi, işçilere devrimci sınıf bilinci de taşıyor.

İşçilerde, emekçilerde bir etki yaratan, bir heyecan uyandıran ve ileriye atılmalarını sağlayan, 1 Mayıs'ın sınıf-sal, enternasyonal içeriği ve Taksim için verilen devrimci kavgadır, toplumun devrimci dönüşümü hedefidir.

6- Taksim savaşını, 1 Mayıs'la sınırlı değildir. Bu savaşım ancak sınıf savaşını temelinde kavranabilir ve 31 Mayıs 2013'ten beri süreklidir. Taksim'i ele geçirmek için yapılan yığınsal devrimci savaşım, sınıflar mücadelesinin ağırlık merkezi olmuştur.

Kapitalistler, faşist devlet ve burjuva siyasal güçler, Taksim'in sınıf kavgasındaki yerini burjuva sendika liderlerinden daha iyi kavramıştır. Taksim'de sürekli önemli bir polis gücü tutulması ve 1 Mayıs'ta diğer kentlerden takviye güçler getirilerek kentten Taksim'e çıkan yolların tutulması, o gün sıkıyönetim ilan edilmesi bunun en çarpıcı kanıtıdır.

7- 1 Mayıs'ta Taksim'in önemi arttıkça, küçük burjuva ve uzlaşmacılar ve sendika liderleri de "Taksim" demek zorunda. Fakat Taksim sorunun öyle bir koyuyorlar ki, Taksim hedefi, "1 Mayıs'ta Alanlara" genel çağrısı içinde ikinci plana düşsün, önemi yitirsin ve böylece 1 Mayıs burjuvazinin ve devletin kabul edebileceği sınırlara çekilsin. Reformistler ve onların yol arkadaşları oportünistler,

bu 1 Mayıs'ta bu yönde özel bir politika izledi ve çaba içine girdi.

8- Sendikalar, devrimci ortamın, devrimci işçilerin baskısıyla da olsa Taksim'de sınırlı ve yumuşak bir ısrar içindeyken, reformist ve oportünist tayfası "mücadeleyi dar sınıf kalıplarına sığdırmayalım" ya da "1 Mayıs'ı alan sorununa sıkıştırmayalım" vb. İfadelerle sendikaların bile gerisine düşüler. Böylece onların ağzından burjuvazinin ve devletin 90'lardan beri söylediklerini bir kez daha duymuş olduk. Burjuvazi ve devletle bir uyum göstermek için 1 Mayıs'ta iktidarın gösterdiği yere hazır. Tıpkı 1992'den 2009'a kadar yaptıkları gibi.

9-Bu kadar da değil, "1 Mayıs'ta Alanlara" diyerek Taksim'in sınıf savaşımındaki rolünü geriye itme çabası içinde olanlar, öte yandan Taksim'in kitleler üzerindeki devrimci etkisinden de kendilerini yoksun bırakmak istemiyorlar. "1 Mayıs'ı belli bir alana sıkıştırmayalım" diyerek burjuvaziyle aynı yönde düşünenler ya da 1 Mayıs'ta Taksim'e daha fazla kitle gitmesini diye devletle uyumlu hareket edip başka yerlere giderler, Taksim'e giderek oranın etkisinden yararlanmayı da ihmal etmiyorlar. Bu tam bir iki yüzlülüktür. İkiyüzlüce davranış, bu topraklardaki küçük burjuva siyasal karakterine ve çürümüşlüğüne iyi bir örnektir.

10- Devlet, siyasi iktidar Taksim'de, İstanbul'da savaş yöntemlerine başvurdu. Daha doğrusu yıllardır işçi sınıfına ve diğer emekçilere, Kürt halkına, Alevilere, aydınlara, devrimci ilerici gençliğe, komünistlere karşı sürdürdüğü savaş 1 Mayıs'ta daha yoğunluklu olarak uygulandı. Devrim korkusu, tepedekileri hücrelerine dek etkisi altına almıştır.

Sınıflar savaşı çok uzun zamandır açık savaş olarak sürüyor. İç savaş budur. Bu her sosyal devrimin öngününde ortaya çıkan, en katı, en şiddetli savaştır. Ve devrimin kaçınılmazlığı, zorunluluğunu gösteriyor.

11- 1 Mayıs günü, iki sınıf, iki güç, iki dünya Taksim'de, İstanbul'da hazırlıkları günler öncesinden başlayan bir savaşa tutuştu. Günün tümü iç savaşın karakteri gereği şiddetli geçti. Tarafların hazırlıklarının karakteri ve kapsamı 1 Mayıs'ın nasıl geçeceğini önceden ortaya koyuyordu.

12- İşçi sınıfı ve emekçi halk kitlelerinin Taksim'de ısrarı, kararlılığı ve devrimci eylemleri, iktidardan tüm saldırılarını, sıkı yönetimlerini etkisiz duruma getirdi.

Sınıf kavgasına yeni bir itiş verilmiş, ateşlenmiş, genel olarak ileriyi gitmiştir.

13- 2015 Taksim 1 Mayıs'ı, burjuvazinin, faşist devletin tüm baskılarına, saldırılarına, sıkıyönetimine rağmen ve küçük burjuva siyasal setlerin, Taksim'i arka plana itme çabalarına rağmen, burjuva sendikacıların Taksim kavgasını sönmümlendirme anlayışlarına rağmen, dünyada devrimci niteliği en yüksek 1 Mayıs olmuştur.

Bunun temel nedeni, bu toprakların devrime gebe olması, devrimin güncelliği ve savaşan devrimci proletaryanın, devrimci kitlelerin varlığıdır.

Devrim, alt üst oluşlarla doğrudan eylemlerle ilerliyor.

Bütün Ulusların İşçilerine..!

Dünya işçi sınıfı, kapitalizme ve emperyalizme karşı bir savaş günü olan 1 Mayıs'ı, ayaklanmaların, isyanların ve savaşların dünyanın her yerine yayıldığı bir zamanda kutluyor.

Başını ABD'nin çektiği emperyalist kapitalist devletler, bundan yıllar önce, yüzyılımızın "ayaklanmalar yüzyılı" olacağını tespit etmişlerdir.

Onlar bu tespiti yaparken, emperyalist kapitalist sistemin ayağının altındaki toprağın kaydığını, bir üretim biçimi olarak kapitalizmin tarihsel ve siyasal olarak sona yaklaştığını biliyorlardı.

Yaşam onları yanıltmadı. Çok geçmeden dünyanın her tarafında emekçi sınıflar, dünyanın yoksulları emperyalist kapitalist sisteme karşı ayaklanmaya başladılar.

Kapitalist üretim biçimi onlara ayaklanmadan, kapitalizme karşı devrimci girişimlerde bulunmaktan başka yol bırakmadı. Ya kapitalizm tarafından yok oluştü sürükleneciklerdi ya da kapitalizmi yıkıp sosyalizme geçiş yollarını arayacaklardı. İkinci yolu seçtiler ve her yerde ayaklanmaya başladılar.

İşçiler, Emekçiler, Gençler,

Emperyalistler çağımızın özelliğini tespit ederken bunu önem almak ve halkların devrimci girişimlerini nasıl önleyeceklerini planlamak için yaptılar.

Bugün Afganistan'dan Yemen'e; Suriye'den Libya'ya kadar yayılan ve "mezhep savaş"ları biçiminde görünen savaşlar bu planın bir parçasıdır.

Emperyalistler ve işbirlikçi gerici-faşist devletler, halkların kapitalizme karşı devrimci girişimlerini önlemek için onları derin bir mezhep boğazlaşması içine sürüklüyorlar.

İŞİD, El-Kaide gibi katil çetelerin arkasında ABD, Fransa, Türkiye, Katar, Suudi Arabistan gibi devletler var. Taliban bizzat ABD tarafından komünizme karşı savaş için kurulmuş bir örgüttü. Asya ve Afrika'da mezhep savaşlarını kışkırtan dinci faşist çeteler emperyalistler tarafından organize ve finanse ediliyorlar.

Emperyalistlerin dinci faşist çetelere karşı yaptıkları bütün açıklamalar bir yalandan ibaretir ve gerçeği gizleme amaçlıdır.

Kapitalizmden Sosyalizme Geçiş Çağındayız!

Din savaşları görüntüsü altındaki bütün bu savaşların, kanlı boğazlaşmaların arkasında gerçekte derin maddi sınıf çıkarları; emekle ser-

Ayaklanmaların Öngününde

Türkiye ve Kürdistan Gençliğine Çağırımızdır!

Devrimci mücadelenin en yoğun yaşandığı günlerin içindeyiz. Yeni bir yaşam eski ve tükenmiş yaşamın içinden büyük bir umutla doğuyor. Tam da bu sebepten bizler bu toprakların umutsuz ve geleceksiz bırakılmış gençliğine sesleniyoruz. Aynı zamanda "Başka Bir Dünyayı Mümkün" kılacak olan gençliğe... Çünkü bizim sözümüzü söyleyeceğimiz, kararlarımız ve eylemlerimizle hayata yön vereceğimiz bir süreçteyiz!

Çürüyen kapitalizm dünyayı kan revan içinde bırakıyor, doğayı katlediyor, insanları "çaresizlik" içinde yok etmek ve kararlılığı egemenliğini sürdürmek için neleri yapmıyor ki? Kapitalistler için ne kadar değersiz ve önemsiz olduğumuz ise ortada. Polisi, mahkemesi ve zindanları bu ruhsuz dünya tepe-taklak olmasın diye değil mi? Ölüm yasaları, kilometrelerce uzayan barikatları ve köhnemiş yapılarıyla...

Ama tüm bu engeller ne kadar büyümüşse, burjuvazi ne kadar çok savaşa ve baskıya baş vuruyorsa, işte o zaman yaşamımızı kökten değiştirecek "o" düşüncenin zamanı gelmiş demektir. DEVRİM! Ortada faşizm varsa ve toplum nefes almak için dahi savaşmak zo-

rundaysa, devrim bir görevdir. Ve 13 Mart Genç Komünistler Birliği (GKB) gençliğin bu görevi gerçekleştirmesinde en büyük silahıdır. Çünkü 13 Mart GKB gençliğin hem öğrendiği hem de faşizme ve burjuvaziye karşı en büyük savaşını yürüttüğü örgütlenmedir.

Militan Gençliğimiz;

Kaybedecek zaman yok! Faşizme karşı örgütlenmenin ve savaş bayrağını yükseltmenin zamanıdır. Kendimizi yeni bir saldırı ruhu ile donatmalıyız. 13 Mart GKB bu işte gençliğin öncüsü ve gücü olacaktır. Ve devrim, ancak yeni toplum için mücadele eden genç bedenlerle daha da büyüyecek, güçlenecektir.

Kadın ve Erkek Komso-molcu Yoldaşlar;

Dünyanın devrimci değişimi büyük sözlerle değil, sıradan insanların örgütlediği basit işlerle gerçekleşiyor. Geçmişin ve günümüzün bütün devrimleri buna örnektir. Bir çok insana rüya gibi gelen Gezi ayaklanması da biz gençliğin kendi örneğidir. Bu yüzden vakit kaybetmeden fabrikalara, okullara, üniversitelere, emekçi mahallelerine gidin ve gençliğe devrimi anlatın, 13 Mart GKB bayrağı altında toplanmaya ve savaş-

maya çağırın...

Onlara bu dinci- gerici faşist devletin gördüğü kadar güçlü olmadığını, yenilebileceğini anlatın! Saldırı zamanımızın geldiğini anlatın! Gençliğe yeni bir dönemin çoktandır başladığını ve bunun başrolünde de biz gençliğin olduğunu anlatın! Komsomolcu yoldaşlar; hiç durmadan bütün halkların gençliğine gidin ve gençliği düşlerle, umutla ve cesaretle doldurun! Bu bugün için bütün komsomolcu yoldaşların en büyük görevidir. Bu görevin başarılması gençliğin kazanılması, dolayısıyla geleceğin kazanılması demektir. Che'nin dediği gibi gelecek bizimdir.

İşçi Gençlik, Öğrenciler, Geleceğin Kurucuları;

Kitlelerin mücadelesinin taarruzda olduğu bir dönemde bulunuyoruz. Bu devrimci bir dönemdir. Gençlik bu dönemin en aktif bileşeni olmalıdır. Önümüzde ise proletaryanın kavga günü olan 1 Mayıs var. 1982'den beri 1 Mayıs'ın proleter özü kavgamıza ve örgütümüze adını veren Seyit Konuk, Necati Vardar ve İbrahim Ethem Coşkun yoldaşlarla güçlenmiş ve çelikleşmiştir. 13 Mart'ta faşizm tarafından idam edilen yoldaşlar, ilk proleterler olarak tıpkı önderlerimiz Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan gibi idam sehpasında ölümü yenmiş ve Denizlerin devrim davasının yenilmez olduğunu göstermiştir.

13 Mart GKB işte böylesine

devrimci komünist bir birikime dayanarak mücadeleyi büyütmüş ve gençliğin savaş örgütü haline gelmiştir. Mücadele bayrağı ellerimizde, onlar gibi devrim ve komünizm davasını zafere taşıyana kadar dalgalandırmaya devam edeceğiz. 1 ve 6 Mayıs günlerinde Denizlerin, Seyitlerin yoldaşları bu bilinçle gençliğe çağrılarını götürecektir.

İşçi Gençlik, Öğrenciler, Geleceğin Kurucuları;

Eğer yaşamımızı anlamlı kılacak, onu değerli kılacak bir an varsa, işte o an bugündür! Cesaretle mücadeleye atılma ve devrimin önündeki engelleri tuzla buz etmenin zamanıdır. Gezi Ayaklanmasında, 6-8 Ekim Ayaklanmasında olduğu gibi... Faşizmi kendi karakollarına hapseden, barikatlarla onların saldırılarını engelleyen, gençliğin cesareti ve mücadele ruhuydu... Ve 13 Mart GKB bu ruhu büyütme için bütün gücüyle savaşımaya devam edecektir.

Faşizme Karşı Silah Başına! Ölümsüzleşenlerimizizin Savaşçı Ruhunu Kuşanalım! Komsomol'da Örgütlen, Savaşı Yükselt! Bütün İktidarı Emegün Olacak! 13 Mart GKB Merkez Komitesi

NOT: Elimize e-posta ile ulaşan 1 Mayıs'a çağrınızı güncelliğinden dolayı yayınlıyoruz:

ya'ya, Alman dok işçilerinden Arjantin'e, Baltimore'den Kobane'ye yeryüzünün kızılı keseceği gün.

Yarın gözümüzün kulağımızın Taksim'de olacağı gün. Faşizmin tehditlerine baş eğmeyen halkların sokaklara çıkacağı gün.

Kürt-Laz-Ermeni-Arap-Türk emekçiler gür sloganlarını haykıracaklar SELAM OLSUN!

Başta kadınlar olmak üzere kimliği, cinsiyeti, varlığı inancı yok sayılanlar barikatlarda olacaklar SELAM OLSUN!

Ve elbet zindanlarda tutulan politik tutsaklar, onlara SELAM OLSUN!

Yarın 1 Mayıs; kapansın el kapıları, bir daha açılmasın, yok edin insanın insana kulluğunu, bu davet bizim deyip, dövüşeceğimiz büyük gün.

Karanfilin yeri ayırır bizde; dövüşüğümüzü anlatmak, dövüşenlerimizi anlatmak içindir. Karanfile eğilimimiz dövüşmeyi unutmamalıyız diyerek, insanın insana kulluğunu yok etmek içindir.

Bu şarla sokağa çıkarak burjuvaziye karşı savaşan dünyanın bütün emekçi halklarını selamlıyoruz.

TAKSİM'DE DÜŞENE DÖVÜŞENE BİN SELAM!

DEVRİMCİ HUKUKÇULAR

1 De Mayo Biji Yek Gulan Yaşasın 1 Mayıs

"Sen o karanfile eğilimlisin,

alıp sana veriyorum işte

Sen de bir başkasına veriyorsun daha güzel

O başkası yok mu bir yanındakine veriyor

Derken karanfil elden ele..."

E.Cansever

Karanfilin yeri ayırır bizde; Evimizde, odamızda, yaşadığımızda, sokağımızda, duvarımızda bir izi/gerçekliği vardır. Yeri vardır bir lise önünde 500. günlerini devirmiş, bu memleketin plasa da sol annelerinin nazarında, gözünün ışığında.

Karanfilin yeri ayırır bizde; bir kemanın ağır tımsı gibi zamanın boşluğuna dolan derin ve büyük bir slogana denk düşer. Denk düştüğü yeri de kendi kılar; boşluğu doldurur, çoğaltır el el.

Karanfilin yeri ayırır bizde; 1977 yılının Kazancı Yokuşu'nda bir işçi tulumuna sarılı, güpegündüz vurulur semizim, özgürlüğümüz. Biz hiç unutmuyoruz orayı, unutsak kalbimiz kurur...

Karanfilin yeri ayırır bizde; bir beyaz toros, bir sendikacının verilmeyen kanlı göynegü, uluorta bir kadın ölüsü...

Acılarımızın olduğu yere karanfil başarız ve ölümsüzdür deriz düşenlerimize.

Yarın 1 Mayıs, işçilerin-emekçilerin-kadınların-gençlerin-ezilen halkların kavga günü. Newyork'un dokumacılarından Silez-

SÜNGÜ ÜZERİNDE DURAN İKTİDAR

Editör

Başlangıcı 1. Sayfada

İşte, 1 Mayıs, naif bir sporcuyla silahlı adamların kolundan tutup kürsüye çıkardığı; süngü üzerinde, süngü zoruyla ayakta duran iktidarın baskı, tehdit ve terörü altında geçti. Emekçi sınıfların ve gençliğin 1 Mayıs Taksim Alanı'na akmasını engellemek için her türlü önlemi aldılar. Metro seferleri iptal edildi, tramvayla çalıştırılmadı, otobüsler sefere çıkarılmadı. Taksim 1 Mayıs Alanı günler öncesinden polis tarafından ablukaya alınarak işgal edildi.

Amaç bir korku havası yaratmaktır.

1 Mayıs'a özgü bir durum değil. Dinci faşist iktidar ayakta kalabilmek için korku havasını her adımda, her saat sürekli yaymaya çalışıyor.

Bu, dinci faşist iktidarın keyfi bir tercihi değil elbette. Hiçbir sınıf egemenliğini sürdürmek için kullandığı politik biçimleri keyfi olarak tercih etmez. Bir biçimi seçmek onun varlık koşullarının zorunlu sonucu olarak gerçekleşir.

Dinci faşist iktidar, baskı, zor ve teröre dayalı biçimleri tercih ediyorsa, bu onun burjuva sınıf egemenliğini başka türlü sürdürmediğindedir.

Naif bir sporcuyla silahlı adamlar kolundan tutup tekrar Cumhurbaşkanı kılığındaki birinin yanına dikiyorlarsa, bu, bu kılıktaki adamın otoritesini başka türlü kurmadığındandır.

Ama biz zaten aynı adamın, henüz başında vezir kavuğu varken, Soma katliamı sırasında, vandaşa tekme-tokat giriştiğini görmemiş miydik! Öyleyse sürpriz ya da şaşılacak bir durum yok!

Soma günlerinden bu yana, hepsi de ayaklanmacıların lehine olmak üzere, çok şey değişti. Geldiğimiz nokta, en azından, hükümet sözcülerinin ifade ve itiraflarına göre, halkın yarısının dinci faşist iktidardan, onların cisimleşmiş hali olarak Beştepe'deki adamdan nefret ettiğidir.

Fareler Ve Gemi!

Geminin batmakta olduğunun en belirgin işareti farelerin gemiyi terk etmeye başlamalarıdır. Farelerin teker teker gemiyi terk etmeye başlamaları yeni bir durum değil. Ama en iri, vakti zamanında dinci faşist iktidarın güzelleme uğruna en büyük çabayı harcayan farenin şimdi gemiyi terk etmekte oluşu, ciddi bir işaret olarak ele alınmalıdır.

Bu burjuva yazar, sığındığı gazete köşesinden, geçen günlerde, "Cumhurbaşkanı seçim gü-

venliğini tehdit ediyor" başlıklı bir yazı yazmış. İçeriğinin önemi yok. Ama yazının başlığı, iri bir farenin daha gemiyi terk etmekte olduğunu görmemize yetiyor.

Geminin batmakta olduğunu dinci faşist iktidarın tepesindekiler de görüyor ve önlemlerini almaya çalışıyorlar. Bu konuda, egemenliğini tehlikede gören her sömürücü sınıfın kaçınmadığı dar görüşlülüğe bunlar da kapılıyorlar ve kurtuluşu baskı ve zor yöntemlerini yoğunlaştırmakta arıyorlar.

1 Mayıs önlemleri, çıkardıkları yasalar, faşist Anayasaya ve burjuva hukuka dahi tahammül edememeleri, her sözlerinin tehdit ve gözdağı kokması bu şekilde anlaşılmalı.

Aldıkları bu önlemlerle ve başvurdukları yöntemlerle emekçi sınıfların, Kürt halkının kin, nefret ve öfkelerini artırıyorlar.

Devrimci Eylem-İktidar Hedefi!

Emekçi sınıfların, ezilen halkların, Kürt halkının, Alevilerin, gençliğin ezici bir kesiminin nefret ve öfkelerini bir mınkatsın demir zerreciklerini üzerine çekmesi gibi üzerine çeken dinci faşist iktidar ayakta kalmak için zor yöntemlerine daha çok başvururken eylem, propaganda ve ajitasyonda

nasıl bir yol izlenmeli?

Kimileri "teşhir" amaçlı bir üslup kullanıyor; kimileri "ricacı" bir dil. Oysa şimdi devrimci bir dil, devrimci bir üslup, devrimci propaganda ve ajitasyon her zamankinden daha önemlidir.

Türkiye ve Kürdistan, Haziran Halk Ayaklanmasıyla birlikte yeni bir döneme, devrim dönemine girdi. Devrim tek hamlelik bir kalkışma sonucu değil ama bir dizi ayaklanmalar, çatışmalar, isyanlar sonucu gerçekleşecek ve şimdi biz bunun pratik sürecini yaşıyoruz.

Bu nedenle, devrime yapılabilecek en büyük kötülük, bu süreçte devrimci eylem ve devrimci iktidar hedefi yerine başka hedefleri öne çıkarmaktır. Ne yazık ki, sol-devrimci hareketin büyük bir bölümü halen bu hatasında ısrar ediyor.

Oysa zor'un, her yeni toplumu ebesi olduğunu biliyoruz. Süngü zoruyla ayakta duran bir iktidar, işe yaramaz oy pusulalarıyla değil, yine süngü zoruyla yıkılabilir. Bunun aksini söylemek, emekçi sınıfları, ezilen halkları aldatmaktır.

Onun için şimdi, dinci faşist iktidardan nefret eden milyonların bayrağına şu yazılmalıdır:

Her Yerde Devrimci Eylem, Her Adımda İktidar Hedefi

1 MAYIS'TA TAKSİM'E... İLERİ...

(Baş tarafı 1. sayfada...)

Sabahın erken saatlerinden itibaren de Türk-İş, Hak-İş, Simesen, Cihan Konfederasyonu Aksiyon İş Sendikaları büyük bir yüzüzlükle Taksim Anıtına çelenk bıraktılar.

Ve saatler 11.00'e yaklaşırken Taksim Meydanı'ndan ilk eylem haberi geldi. Haber ajansları iki kadının Taksim Meydanı'nda pankart açtığını duyururken, ekranlarda "Mücadele Birliği" pankartı açan ve "Yaşasın 1 Mayıs, Biji Yek Gulan" diye haykıran Leninist kadınlar Nurten Karahancı ve Ezgi Karahancı'nın apar topar gözaltına alınma görüntüleri yansıdı.

Yarım saat geçmeden 30 kişilik Komünist Partililer Taksim Meydanı'na sloganlarla çıktılar. Vahşiçe saldıran polis, KP'lileri darp ederek gözaltına aldı.

Polisin gaz bombalı ve tomalı ilk saldırısı da Beşiktaş'ta Barbaros Bulvarında oldu. EMO önünde toplananlara ve Oda'ya saldıran polis toplanmayı engellemeye çalıştı. Polisin saldırısı ilerleyen saatlerde de Barbaros Bulvarı ve Fulya Caddesinde sık sık tekrarlandı. Burada toplanıp yürümek isteyenlere polis tazyikli su ve gaz bombalarıyla saldırdı, çok sayıda kişiyi gözaltına aldı.

İnşaat İşçileri Sendikası da Balmumcu'dan Beşiktaş'a yürümeye hazırlanıyorlar. Ancak onların da önleri çevik kuvvet ve toma tarafından kesildi.

Fulya civarında faşistler işbaşında idi. Eli bıçaklı ve sopalı faşistler eylemcilere saldırırken görüntülendi. Beşiktaş Çarşısı'nda kitleye saldıran bir faşist de bir kişiyi bıçakla yaraladı. Diğer taraftan Beşiktaş'a gitmek için Bakırköy'de toplananlara saldıran bir faşist de sağlık emekçisi bir kadını yaraladı. Yaralılar hastaneye kaldırılırken, saldırgan faşistlerin kimlikleri, resimleri ve telefon numaraları da sosyal medyadan yayınlandı.

Aynı saatlerde Zincirlikuyu'da toplanıp Tak-

sim'e yürümeye çalışanlara da polis gaz bombaları ve tazyikli su ile saldırdı. Zincirlikuyu mezarlığına dahi su sıkılan, günün espri konularından biri oldu. Şişli'de buluş-

mak üzere yola çıkanlar, Okmeydanı, Zincirlikuyu arasındaki sokaklarda ve caddelerde toplanmaya çalışanları da polis saldırarak dağıttı. Daha saatler 11.00 olmadan gözaltı sayısı 70'e ulaştı, üzerinde baret, gazmaskesi vb taşımak da gözaltı gerekçesiydi. Okmeydanı'nda barikatlar kuruldu, polisle çatışma başladı. Kurtuluş ara sokaklarında da polise havai fişekler ve taşlar atılırken, polis renkli biber gazı kullanmaya başladı; Nuru-Okmeydanı-Mecidiyeköy civarlarında da plastik mermimin yanı sıra gerçek mermi kullanıldığı öğrenildi.

Beşiktaş meydanında ise işçiler, sendikalar, siyasi partiler ve devrimciler toplanmaya devam ediyor. Büyük coşku ile, pankartları ve flamaları ile toplanıp sloganlar atan kitleye Emeğe Ezgi kısa bir konser veriyor.

Saatler 11.00'e geldiğinde burada da kortejler oluşturuluyor ve yürüyüş hazırlığı yapılıyor. Saat 12.00'de kortejler yürüyüşe geçti ancak karşılarında polis barikadı vardı. Barikat kuran polisle tartışmalar başlıyor. Polis, flamalar indirilirse 300 kişilik bir temsilci grubun meydana gitmesine izin vereceklerini söylüyor. DİSK yönetimi, Taksim'e hep birlikte yürüneceğini yineliyor, "Ya Hep Beraber Ya Hiç Bi-

rimiz" diyor.

Beşiktaş'ta uzun süren bekleyişe milletvekilleri de katıldı. Emeğe Ezgi ile erbane çalarak halay çeken vekiller, büyük ilgi çekti.

Saatler 14.00 olduğunda polisin biber gazlı ve tazyikli suyla saldırısı başladı. Dağılmayan toma karşısında direnen kitleyi dağıtabilmek için daha fazla güç kullanan polis, kitleyi Kartal Heykeli civarına çekilmeye zorladı. Hınçla DİSK çelengini parçalayan polis, ardından gözaltılara başladı, sokak aralarında, kafelerin içlerine girerek çok sayıda kişiyi gözaltına aldı. Yaralıların taşındığı CHP binasına da saldıran polis, bina girişini gaz içinde bıraktı. CHP bu saldırıyı protesto etmek için basın açıklaması

yapmak istese de, polis saldırarak onları dağıttı.

Bu sırada yeniden Taksim'den bir haber geldi. Talimhane tarafında bir kafeden 1 Mayıs pankartı açan

Mücadele Birliği okuru iki işçi, polis tarafından apar topar gözaltına alındı. Darp edilerek götürülen Hasan Oğuz ve Hıdır Deniz'in "Yaşasın 1 Mayıs", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği" sloganları çınladı boşaltılmış Taksim Meydanı'nda.

Ve 1 Mayıs'ta yaşanacak gözaltılar için oluşturulmuş "Kriz Masası"na ve büromuza ardi ardına gözaltı haberleri gelmeye başladı. İlk anlarda haber eksikliğinden kaynaklı bilgi kirliliği yaşansa da, saatler ilerledikçe gözaltıların sayısı netleşmeye başladı. Kriz masasına göre 1 Mayıs günü boyunca 452 kişi gözaltına alındı.

Beşiktaş'taki polis saldırısında Mücadele Birliği okurlarından Kenan Aktaş, Ali Hizmetçi, Nurullah Erarslan, Ali Rıza Koç gözaltına alınırken, Şişli civarında da Ali Osman Akın, Gamze Nihal İyidoğan, Cem Mehmet Solhan, Hasan Yılmaz, Sü-

leyman Çakmak, Sezer Çakmak, Dilan Avasın, Sofya Güven, Özlem Tekin, Deniz Damar, Enes Teker, Doğan Açıl, Ayşe Durmuş gözaltına alındı. Saat 14.00 civarında Okmeydanı'nda gözaltına alınan muhabirimiz Harun Özdemir de etraftaki kadınların müdahaleleri üzerine 1 saat akrepte bekletildikten sonra serbest bırakıldı.

Akşam ilerleyen saatlerde Nurullah Erarslan, Hasan Yılmaz, Ali Osman Akın, Sofya Güven serbest bırakıldı.

Saatler 16.00'ya gelirken Beşiktaş'ta yaşanan saldırının ardından Dolapdere tarafından Taksim Meydanı'na ulaşan Emeğe Ezgi, polis bariyerlerinin önünde 1 Mayıs'ı kutladı. Gitar ve erbane ile 1 Mayıs Marşını söyleyen Emeğe Ezgi, "Biz Emeğe Ezgi olarak 1 Mayıs alanına, kırmızı meydana türkülerimizi söylemek için geldik, burada sizlerle beraber olmaktan dolayı mutluyuz" diyerek konuşma

yaptı. Çav Bella'nın ardından Enternasyonal Marşını söylemeye başlayan Emeğe Ezginin etkinliği kısa sürede eyleme dönüştü. oluşan 20-30 kişilik gruba müdahale etmek isteyen polis, dağılmaları için tehditler savurdu, çevik kuvvet barikatı kurdu. Emeğe Ezgi solistleri gitar ve erbaneyi havaya kaldırarak ellerindeki tek silahın müzik aletleri olduğunu söyleyerek "türkülerimizden korkuyorlar" dedi. "Taksim Kızıldır Kızıl Kalacak" ve "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emeğin Olacak" sloganı atan Emeğe Ezgi'ye çevreden insanlar ve yine orada olan Mücadele Birliği okurları destek verdi. Polisin kalkanlarla Talimhane'ye sürdüğü

kitile, sloganlarla 15-20 dakika süren eylemi sona erdirdi.

Polis barikatları gevşer, trafik açılırken 1 Mayıs eylemlerinden dağılanlar Mis Sokak ve çevresindeki sokaklarda kafelerde oturup çay içmeye, sokakta halay çekmeye başladılar. Saldırı altında geçen günün yorgunluğunu sokakta halay çekerek sürdürülenlere polis saldırsı gecikmedi. Tomalarla gelen çevik kuvvet insanlara müdahale etmek istese de, Beyoğlu esnafı araya girerek saldırya izin vermedi. Bu esnada yaşanan arbedede Adnan Özkaçmaz ve 7 kişi daha gözaltına alındı. Adnan Özkaçmaz ve yanındakilerin akıbeti 3 Mayıs akşamına kadar öğrenilemedi. Hiçbir karakolda, emniyet müdürlüğünde bulunamayan ve hiç bir listede adı geçmeyen 8 kişinin "bir depoda unutulduğu(!)" 3 gün sonra ortaya çıktı.

Gözaltındaki diğer kişiler saatler boyunca araçlarda karakollar arasında dolaştırıldı, nezarete indi-

rilmeden, işlemleri, sağlık kontrolleri yapılmadan 1 güne yakın araçlarda tutuldu, darp edildi, günlerce avukatlarıyla görüştürülmedi.

Yüzlerde gözaltından çoğu kişi savcılığa çıkarılmadan, ifadesi alınmadan serbest bırakılırken, 234 kişi için ek süre alındı. Gözaltılardan 32 kişi 3. gün, kalanlar 4. gün savcılığa çıkarılmadan ifadeleri alınmadan sadece polis tutanakları ile mahkemeye sevk edildiler. Burada Mücadele Birliği okuru Gazi Mahallesi'nden Süleyman Çakmak ve 9 kişi daha tutuklanarak cezaevine gönderildi. Gözaltına alınmış olan 14 yaşındaki Sezer Çakmak ise gözaltına alınmaması gerekirken, yetişkin gibi 3 gün çocuk şubede gözaltında tutulduktan sonra serbest bırakıldı. Tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılanlardan bir çoğuna da adli kontrol kararı verildi.

Devrimsiz Demokrasi Hayali

ÖZGÜR GÜVEN

Modern uygarlığın gelişimi, insanların isteklerini ve gereksinimlerini arttırdı. İnsanlar, gelişmenin her basamağında olduğu gibi bugün de çağdaş yaşamın gerektirdiği isteklerini ve ihtiyaçlarını elde edebilecekleri koşullarda bir yaşam uğruna çaba sürdürmekten geri durmuyor. Günümüzde, emekçi yığınların, kendi emekleriyle yarattıkları uygarlığın nimetlerinden yararlanamamaları, istemlerinin özlemlerinin ve gereksinimlerinin karşılanmaması kapitalizmin bir çelişkisidir. Bu istek, özlem ve çelişkilerin önüne geçilmesi, zorla bastırılması bu çelişkiyi ortadan kaldırmadığı gibi daha da derinleştirir, çatışmayı daha şiddetli olarak yeniden gündeme getirir.

Günümüzde halk kitlelerinden, ezilen emekçi yığınlardan yana olmak için öncelikle tekeli sermayenin sınıfsal egemenliğine karşı çıkmak, sömürücü sınıfa karşı mücadele saflarında yer almak gerekir. Bunun pratikteki karşılığı sosyalizm uğruna mücadele etmektir.

Kapitalizmin kendi gelişiminin bir sonucu olarak ulaştığı emperyalizmin yeni evresi, bir bütün olarak sosyalizme geçişin koşullarını olgunlaştırmıştır. Dünya ölçeğinde olgunlaşmış olan bu koşullarda proletaryanın herhangi bir ülkede elde edeceği devrimin zaferi veya sert sınıf savaşının sonucu olarak başaraçağı devrimci dönüşüm, dünya ölçeğinde yeni yeni devrimleri tetikleyerek, tarihsel olarak büyük ve önemli değişiklikleri başlatabilir. Tekelci sermaye bugün önüne geçilebilir için başlıca iki yönteme başvuruyor, bunzen de ikisini birlikte uyguluyor. Bu yöntemler reformlar ve zorla bastırma.

Emekçi kitleler, halk yığınları kendi istem ve gereksinimleri için eyleme geçtiklerinde burjuva sınıf kimi zaman ödün verir, reformlar yapar. Bu reformlar halk yığınlarının, emekçilerin lehine gibi görünse de, kapitalizm koşullarında egemen sınıf olan burjuva sınıfın lehinedir aslında. Burjuvazi bu reformlarla çelişki ve çatışmayı yumuşatarak kendi sınıf egemenliğini güvenceye aldığı gibi, sermayeye dayalı bu üretim sisteminin devamını, yani artı-değer sömürüsünün devamını da güvence altına almış olur.

Yeri gelmişken bir şeye dikkat çekmek gerekiyor. Demokratik cumhuriyet denen şey, burjuvazinin demokrasi adını verdiği parlamenter cumhuriyetin sonuna kadar götürülmesidir. Yani esas olarak burjuvazinin iktidardır. Demokratik cumhuriyet koşullarında burjuva sınıf kedi egemenliğini çok daha rahat sürdürür. Çünkü bu koşullarda burjuvazi ezilen ve sömürülen halk kitlelerinin isteklerini daha rahat kontrol altına alıp egemen olabilir. Bu yüzden de burjuva sınıf parlamenter cumhuriyetin bu biçimini kendi sınıfsal çıkarlarına çok daha uygun bulur. Bu cumhuriyet ne kadar demokratik olursa olsun bir burjuva cumhuriyettir; proletarya ve emekçi yığınlar burjuva sınıfın egemenliğine son vermek amacıyla harekete geçtiğinde, burjuvazi, kendi sınıf egemenliğini korumak için baskı ve zora başvurmakta bir an bile tereddüt etmez. Her türlü yol ve yöntemle proletarya ve emekçi yığınları bastırıp egemenliğini sürdürmeye çalışır.

Kapitalizmin ekonomik, politik, toplumsal krizinin derinleşerek devam etmesi, burjuvazinin egemenliğinin temellerini aşındırıyor. Burada sermaye, kendi egemenliğini tehdit eden, karşı çıkan herkesi ve her kesimi komünistlikle, teröristlikle suçlayarak saldırır. Burjuva muhalefete dahi tahammülü yoktur. Onları da aynı biçimde itham edip saldırıdan çekinmez. Amacı, karşı çıkan herkesi ve her kesimi baskı altına almak, zorla sindirmek, egemenliğini sürdürmektir. Bu aslında toplumun sınıfsal saflaşmasından ileri gelir. Çünkü kapitalizmde toplumun geleceğini iki sınıftan biri, ya burjuvazi ya proletarya belirleyecektir. Egemenliği sarsılmaya başlayan burjuva sınıf burada en geniş kesimleri kendi saflarında toplamak, düzeni koruma altına alarak egemenliğini sürdürmek amacıyla hareket eder.

Burada proletarya ve emekçi sınıflar açısından tek çıkış yolu sınıf mücadelesini yükseltmek, sonuna kadar vardır. Bu da demokratik cumhuriyete değil, sosyalizme varır. Sosyalizme ancak sınıf savaşını yoluyla varılacaktır. Proletaryanın ve devrimci sınıf partisinin emekçi yığınları, ezilen ve sömürülen halk kitlelerini sosyalizm hedefine ulaştırmak için yapması gereken şey, sınıf mücadelesini derinliğine ve genişliğine geliştirip yükseltmek, sonuna kadar vardır.

Proletaryanın sonal amacı sınıfların ortadan kaldırılmasıdır. Proletarya bu hedefine ulaşmak için dünyayı devrim yoluyla değiştirir. Yeni bir dünya kurma hedefi ve iddiasıyla hareket eder. Böylesine büyük ve kapsamlı bir hedefe varmak isteyen proletarya, onu tüm yönleriyle irdeler, yapması ve yapmaması gerekenleri bilince çıkarır.

Emekçi yığınlar, ezilen ve sömürülen kitleler hen ne kadar sömürüye karşı mücadeleye atılsa da bu mücadele, kendiliğinden mücadele olarak kaldığı sürece sosyalizm hedefine varmaz. Mücadelenin sosyalizm hedefine sahip olması için tutarlı bir program gerekir. Böyle bir program ise yalnızca marksizm leninizmin ilkeleri temelinde ortaya konabilir. Bu programı da proletaryanın devrimci sınıf partisi olan komünist partisi ortaya koyar.

Bu nedenle komünist parti burada hayati öneme sahiptir. Komünistlerin bilinçliliği, kadroların gelişkinliği komünist partisinin güç ve etkinliğinin artmasını sağlar. Komünistler her koşulda proletaryanın sonal kurtuluş hedefini gözetir. Burada işçilerin komünist bilince sahip olmaları, sınıfsız toplum olan komünist topluma geçiş sürecinin başlaması anlamına gelir.

İşçi sınıfının politik egemenliği ve hegemonyası, onun bir sınıf olarak örgütlülüğünden ayrılmaz. Bu örgütlülük, devrimci bir sınıf olan proletaryanın egemenliğinin hem koşulu hem de aracıdır. Sosyalizm, proletaryanın kendisini egemen sınıf olarak örgütlemesidir.

İzmir'de 1 Mayıs

İzmir'de günler öncesinden hazırlıkları yapılan, bildirileri dağıtılan 1 Mayıs bugün kutlandı.

Basmane Meydanında ve Konak'ta toplanan kitle Gündoğdu Meydanı'nda buluştu. Bizler de Mücadele Birliği Platformu olarak saat 10.00'da Bütün İktidar Emegin Olacak- Mücadele Birliği ve İktidar İçin Örgütlen-DİK pankartlarıyla yerimizi aldık. Bekle-yiş boyunca "Yaşasın 1 Mayıs-Biji 1 Gulan", "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emegin Olacak", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği",

"Taksim Kızıldır Kızıl Kalacak", "Taksim'de İsrar Devrimde İsrardır", "Taksim'de Düşene Dövüşene Bin Selam", "Zafer Savaşan İşçilerin Olacak", "Denizlerin Yolunda Leninist Saflara", "İşçi Gençlik Elele Yürüyoruz Devrim", "Harekete Geç İsyana Et"

sloganları atıldı. Bu sırada kuşlamalar yaptık ve 1 Mayıs ve 6 Mayıs bildirilerimizi dağıttık.

Daha sonra yürüyüş başladı ve biz de yürüyüşteki yerimizi aldık. Alana girdiğimizde "Baltimore'den Taksim'e Dünya Halkları Devrimde Yürüyor, Şimdi Devrim Zamanı, Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emegin Olacak diyen Mücadele Birliği Platformu" olarak anons edildik. Daha sonra alanda da bildiri dağıtımlarımız devam etti.

Miting Suavi'nin parçaları eşliğinde devam etti ve son buldu.

Mücadele Birliği-İzmir

Antep'te 1 Mayıs

1 Mayıs için Balıklı Parkı'nda toplandı. 1 Mayıs coşkusuyla ajitasyon konuşmaları yaptık, sloganlarımızı aynı coşkuyla attık. Hareket saatimiz geldiğinde miting alanı olan İstasyon Meydanı'na doğru harekete geçtik.

Yol boyunca sloganlarımızı yine coşkuyla haykırdık. "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emegin Olacak", "Yaşasın 1 Mayıs", "Kobanê'de Düşene, Dövüşene Bin Selam", "Taksim Zaferdir, Zafer Bizimdir" sloganlarıyla Antep sokaklarını inlettik.

Alanda da coşku büyüktü, son yıllarda Antep'te gerçekleştirilen en coşkulu 1 Mayıs mitingiydi. Katılım açısından da diğer yıllara göre ciddi bir yükseliş vardı. Yoldaşlarımızın Taksim'e çıkıp pankart açtıklarını öğrenir öğrenmez kürsüden anons ettirdik. Anonsun ardından kitlenin coşkusu muazzamdı. Gözaltına alındıklarının da anonsunu sağladık. Ancak kürsüdeki sunucuların bu "eylemciler"in Mücadele Birliği'nden olduklarını belirtmemize rağmen dile getirmemeleri de dikkat çekiciydi.

DÖB'ün 6 Mayıs çağrısını ve "Yaşasın Kürt-Türk halklarının Mücadele Birliği" yazılı pankartlarımızı astığımız alanda sloganlarımız ve bayraklarımızla var olduk.

Adana'da 1 Mayıs

Geçen yıllardan farklı olarak, 1 Mayıs Tertip Komitesi ve devrimci, demokrat örgüt ve sendikalar, farklı saat ve yürüyüş güzergâhı ayarlaması yaparak daha etkili bir şekilde 1

Mayıs'ı geçirdiler. Daha önceden erken saatlerde başlayan yürüyüş saat 15.00 alınıp ve halktan alınmış bir güzergâh olan Mimar Sinan alanından ziyade, Adana'nın en işlek caddesi olan Atatürk ve Ziya Paşa caddeleri trafiğe kapatılarak yürüyüş gerçekleştirildi.

İnönü Parkı ve Seyhan Belediyesi'nin önünde saat 14.00 den itibaren toplanan kitle

yürüyüş saatine kadar yaklaşık 1 saat boyunca sloganlar, halaylar, marş ve türküler ile beklendi. Ardından düzenli kortejler ile yürüyüş başladı. Mücadele Birliği Platformu "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emegin Olacak" pankartı ile yürürken, DÖB de "İşçi Sınıfı Özgürleşmeden Öğrenci Gençlik Özgürleşmez" pankartı açtı.

Yürüyüşte ki örgütleri partiler ses aracından selamlanırken, Mücadele Birliği Platformu geçişinde "Taksim'in yolunu açanlar, Denizlerin Yoldaşları" vurgusu ile selamlandı.

Alana girildikten sonra sloganlar, halaylar yeniden başladı. Basın açıklaması okundu, talepler dile getirildi. Ardından İlkay Akkaya'nın konserinden sonra miting sona erdi.

Mücadele Birliği - Adana

Antakya'da 1 Mayıs

Yeni bir 1 Mayıs geldi ve geçti. Haftalardır çalışmaları süren 1 Mayıs mitingi bu yıl saat 15.00'te Doğu Okulları önünden yürüyüşle başladı. Devrimci Öğrenci Birliği saat 14.00'te Nimet Fahri Öksüz Anadolu Lisesinin önünde bir araya gelerek buradan Armutlu'ya yürüyüş yapıp, Gezi'de ölümsüzleşen Abdullah Cömert ve Ahmet Atakan'ın vurulduğu yere giderek anma yaptı ve ajitasyonlarla Antakya halkını 1 Mayıs'a davet etti.

Doğu Okulları önünde ise sendikalar devrimci kurumlar ve siyasi partiler kortejdeki yerlerini aldılar ve yürüyüş başladı. Bir gözümüz Taksim'de, ses araçlarından 1 Mayıs marşı okundu. Yol boyunca Taksim üzerine sloganlar atıldı ve ajitasyon konuşmaları yapıldı. Deniz bayraklarını görenler korteje katıldılar.

Ve sonunda kortejler sırayla alana alınmaya başlandı. Sabahın erken saatlerinde alana açılan Deniz portresinin olduğu "Bütün İktidar

Emegin Olacak. Mücadele Birliği" yazılı dev pankart göze çarpıyordu. Hemen yanına Devrimci Öğrenci Birliği'nin "Politik Özgürlük Kazanılmadan Akademik Özgürlük Kazanılmaz" pankartı asıldı.

Alana giren kurumlar sırayla selamlanırken, Mücadele Birliği "Her yıl Taksim'e çıktığı gibi bu yıl da Taksim'e çıkan Denizlerin yoldaşları" diyerek selamlandı ve alandaki yerini aldı.

Bütün kurumların alana gelmesiyle birlikte miting programı da başlatıldı. İlk olarak sahneye Ayışığı Şiir Grubu çıkarak, işçiler üzerine yazılmış şiirler okudular. Halkevleri Çocuk Korosu'nun ardından sendika temsilcileri ve Gezi şehitleri aileleri sahnedeki konuşmalarını yaptılar.

Etkinlik programı müzikle devam etti. Önce sahneye Eğitim-Sen'li bir müzik grubu çıkarak şarkılarını söyledi, daha sonra sahneye Kaldırım Müzik Topluluğu çıktı ve türkülerini söyledi.

Halaylar marşlar sloganlar eşliğinde Antakya'da 1 Mayıs kutlamaları sona erdi.

Mücadele Birliği/Antakya

Kırklareli'nde 1 Mayıs

Kırklareli'nin Lüleburgaz ilçesinde, sendikalar ve sivil toplum kuruluşları, 1 Mayıs dolayısıyla yürüyüş düzenlendi. Fabrikaların

en yoğun olduğu bu bölgede kutlamalar, işçilerin katılımıyla daha kitlesel gerçekleşti.

Lüleburgaz Hükümet Konağı önünde toplanan kitle, ajitasyon konuşmaları yapıp sloganlar atarak yürümeye başladı. Yürüyüş başladığında Taksim'deki gözaltılara, saldırılara tepki olarak "Taksim'de Düşene Dövüşüne Bin Selam" ve "Taksim Kızıldır Kızıl Kalacak" sloganları atıldı. Lüleburgaz'da bu sloganlar atılırken Leninistler'in Taksim'e girdikleri ve pankartlarını açtıkları öğrenilince kitle "Buzu Kıranı Yolu Açana Bin Selam Olsun" sloganlarını atmaya başladı.

DÖB ve HDP alana birlikte girenken, 31 Mayıs Halk Ayaklanmasında ölümsüzleşenlerin adlarını anarak "Yaşıyor" sloganları atıldı. Hemen arkasından Gündoğdu Marşı okundu.

Kitle alana girerken üst aramasında DÖB'lü arkadaşımızın çantasında bulunan Mücadele Birliği gazetesini ve 6 Mayıs bildirilerine el konuldu, tartışmalara rağmen geri alınmadı

Alanda yapılan kutlamada sınıf mücadelesinde ölen işçi emekçiler için saygı duruşunda bulunuldu.

Saygı duruşundan sonra 1 Mayıs Marşı hep bir ağızdan söylendi. Açılış konuşmasını, Petrol-İş Trakya Şube Başkanı Turgut Düşova yaptı. Daha sonra Türk-İş adına Kristal-İş Genel Başkanı Bilal Çetintaş, KESK adına Fatoş Çoban Günay, DİSK adına Gıda-İş Genel Sekreteri Seyit Aslan ve Emekli Sen Lüleburgaz Şube Başkanı Kemal Anadolu konuştu.

Konuşmalarda emekçilerin birlik mücadelesinde dayanışma gününde birlikte mücadelesinin önemine vurgu yapılırken, AKP hükümetinin işçi ve emekçi düşmanı politikaları eleştirildi. Konuşmalardan sonra, çalınan müzik eşliğinde halaylar çekildi.

Konuşmaların ardından, bir süre slogan atan kitle, daha sonra dağıldı

Trakya'dan DÖB'lü Öğrenciler

Avrupa'da 1 Mayıs

Avrupa'daki Leninistler olarak, geçen sene olduğu gibi bu 1 Mayıs'ta da İsviçre'nin Basel kentinde toplandık. 1 Mayıs etkinliğini, 4 günlük dağ evi kampıyla beraber organize etmiştik. Bir gün önceden, Almanya ve İsviçre'den katılan yoldaşlarla dağ evinde toplandık. Son hazırlıklarımızı yaptık. Sabah erkenden kalkıp konvoy halinde toplanma meydana ulaştık.

Tam bir hava muhalefeti vardı. Kesintisiz sağanak yağmur yağıyordu ve bu durum, genel katılımı yarı yarıya düşürmüştü. Ama biz, kötü havadan dolayı yaşadığımız kayıplara rağmen kitlemizi geçen seneye göre ikiye katlamıştık. Ön hazırlıklarımız ve oradaki coşkulu tavrımızla tüm gözlerin üzerimize

çevrildiği bir yürüyüş gerçekleştirdik. Daha yürüyüş başlamadan, toplanma yerinde ses aracından, tüm kitleye TKEP/Leninist

bildirisi okundu. Ve elden bildiri dağıtımı yapıldı. Üzerinde Denizin resmi ve sloganlarımız olan yüzlerce balon alandaki tüm çocuklara dağıtıldı. Pankartlarımız ve bayraklarımızla bayram yeri gibi olan kortejimiz, direk yukarıdan yediğimiz 'tazyikli su'ya rağmen iki saatlik yürüyüş boyunca disiplininden ve coşkusundan taviz vermedi. 'Yaşasın Partimiz TKEP/Leninist!', 'Yaşasın 13 Mart Genç Komünistler Birliği!', 'Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emeğin Olacak!' sloganlarımız, marşlarımız hiç susmadı.

Yürüyüş sonunda hep beraber dağ evine döndük ve Türkiye'den gelen 1 Mayıs haberleriyle coşku ve doruğa çıktık. Her 1 Mayıs'ta olduğu gibi, Leninist olmanın gururunu doya doya yaşadık.

**Yaşasın 1 Mayıs! Biji 1 Gulan !
Yaşasın Partimiz TKEP/Leninist!
Avrupadan Leninistler**

"1 Mayıs'ı Vasaklayamayacaklar!"

DİSK, KESK, TMMOB ve TTB, İstanbul'daki 1 Mayıs kutlamalarının çağrıcı kurumları olarak DİSK Genel Merkezi'nde yaptıkları bir açıklama ile 1 Mayıs'ta İstanbul'da yaşanan polis saldırısı ve terörünü protesto etti.

2 Mayıs günü DİSK Genel Başkanı Kani Beko tarafından yapılan açıklamada, "1 Mayıs Birlik, Mücadele ve Dayanışma gününde biz söz verdiğimiz gibi ellerimizde karanfiller, dillerinde türkülerle Taksim'e doğru yola çıktık. Ve daha sonrasında olanları tüm Türkiye ve tüm dünya gördü: Orantısızlığı da aşan bir güc kullanımıyla 350 civarında yurttaş gözaltına alındı, onlarca kişi yaralandı" diyerek Başbakan'ın talimatıyla artarak süren şiddet nedeniyle gözaltına alınanların üzerlerine dahi plastik mermi sıkıldığına dikkat çekti.

Yaşanan polis saldırılarında apartmanların camlarının kırılarak, insanların darp edilerek gözaltına alındığını ve gözaltına alınmalarından sonra da araçlarda işkenceye uğradıklarını belirten Beko, gözaltına alınanların derhal serbest bırakılması gerektiğini belirtti. Beko, Emniyet Müdürlüğü'nde gözaltılar hakkında bilgi almaya çalışan avukatların da darp edildiklerini hatırlattı.

Basın toplantısı, gazetecilerin 1 Mayıs'ta yaşananlara ilişkin sorularının cevaplanmasıyla sona erdi.

1 Mayıs Gözaltıları Protesto Edildi

Sarıgazi halkı, 2 Mayıs akşamı saat 19.00 da Sarıgazi Dayanışma'nın çağrısıyla Derya Market önünde, Taksim'de yapılan gözaltıları protesto etmek için toplandı.

1 Mayıs günü İstanbul'un çeşitli yerlerinde Taksim'e yürümek istedikleri için gözaltına alınan yüzlerce kişi avukatları ile görüşürülmeden, yasal haklarını kullanmadan, ifadeleri alınmadan karakol karakol dolaştırılıyorlar. Gözaltında tutulanların kimileri 1 Mayıs günü geç saatlerde serbest bırakılırken, çok sayıda kişi de Çağlayan ve Vatan Emniyet Müdürlüklerinde tutulmaya devam ediliyorlar.

Saatler 19.30'a geldiğinde "Baskılar Bizi Yıldırılmaz!" pankartı ile yürüyüş başladı. Yürüyüş esnasında sık sık "Gözaltılar, Tutuklamalar, Baskılar Bizi Yıldırılmaz!", "Faşizme Karşı Omuz Omuz", "1 Mayıs Kızıldır Kızıl Kalacak" sloganları atıldı.

Sarıgazi Merkezi gelindiğinde Mücadele Birliği Platformu adına okunan basın açıklamasında "Taksim meydanına çıkmak isteyen işçi ve emekçilere gazı, jopu ve toması ile saldıran devlet görmüştür ki 1 Mayıs alanı Taksimden başka bir yer değildir. Gözaltılar, Tutuklamalar, Baskılar Bizi Yıldırılmaz, Yıldırılmaz" denildi ve 77'de ölümsüzleşen işçiler için saygı duruşuna çağrıldı.

Saygı duruşunun ardından söz alan AKA-DER temsilcisi "1 Mayıs alanı Taksim'dir, bunu devlet belirlemez biz belirleriz. Her Yerde 1 Mayıs Her Yerde Kavga" dedi. Daha sonra kitle alkışlarla eylemi sonlandırdı.

Ankara'da 2015 1 Mayıs'ı

Sabah saatlerinde Ankara'da 1 Mayıs, Haziran Ayaklanması sırasında polis tarafından katledilen işçi Ethem Sarısülük'ün vurulduğu yerde karanfillerle anılmasıyla başladı.

KESK, DİSK, TMMOB ve TTB çağrıcılığında yapılan miting için ise sabah saatlerinden itibaren Tren Garı'nda kitleler toplanmaya başladı. "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emeğin Olacak" pankartıyla yürüyüşe katılan Mücadele Birliği Platformu, bayraklarla ve sloganlarla to-

lanma alanına geldi.

Saat 12.30'da Sıhhiye Meydanı'na doğru kortejler sloganlarla yürüyüşe geçtiler.

Mücadele Birliği Platformu da Taksim'e Leninistler'in çıkmasını haber aldıkları andan itibaren sık sık Taksim'de dövüşenlere selam gönderdi.

Onbinlerin üzerinde katılımın olduğu miting programı saygı duruşuyla başladı. Enternasyonal Marş'ının hep bir ağızdan söylendiği saygı duruşu sonrasında basın açıklamasını tertip komitesinden Özgür Bozdoğan okudu. Kürsüden sık sık Taksim'deki saldırıyı kınayan açıklamalar yapıldı. "Her Yer Taksim, Her Yer Direniş" sloganlarıyla halayların çekilmesinin ardından miting son buldu.

Mücadele Birliği Ankara

1 Mayıs'ın Ardından

2015 1 Mayıs'ı, uygulamaya giren "İç Güvenlik Yasası"nın nasıl uygulanacağına dair bir gösterge oldu her kesim için. Sabah saat 09.00'dan itibaren 1 Mayıs'a katılmak için evlerinden çıkanlara polis saldırıları ve gözaltıları başladı. Birkaç saat içinde emniyetin açıkladığı rakam 70 oldu. Gün sona ererken bu rakam 399 oldu, Kriz masasının açıkladığı rakam ise 452...

Akşam saatlerinde bazı kişiler Şişli ve Beşiktaş

karakollarına götürülüp serbest bırakılırken, pek çok kişi de araçlar içinde karakol karakol dolaştırıldı. Hastaneye sağlık muayenesine götürülenler, yeniden ya karakollara götürüldüler ya da araçlarda dolaştırılmaya bekletilmeye devam edildiler. Sağlık muayenesi de insanlar muayene edilmeden, otobüste toplu "sağlam" raporu verilerek geçiştirildi.

1 Mayıs gözaltıları için kurulmuş olan Kriz Masası avukatları ve müvekkilleri gözaltına alınmış 100'ü aşkın avukat, ilk gözaltı haberlerinden itibaren gözaltına alınanlarla iletişime geçmeye çalıştılar. Ancak gözaltı listeleri hazırlanmadığı için kimlerin gözaltında olduğu, kimin hangi karakolda olduğu ya da kaç kişinin gözaltında olup kimlerin serbest bırakıldığı öğrenilemedi. Avukatlar karakollarda itilip kakılıp hırpalanırken, gözaltındakiler kendilerine tanınmış olan hiç bir hakkı kullanamadılar.

Yetkili Savcı Okan Özsoy, 4 gün boyunca gözaltılara ard arda ek süre verirken, 2 Mayıs günü 5 kişi tutuldu. Tüm dosyalara gizlilik kararı getirildiği için avukatlar müvekkillerinin neyle suçlandığını, dosyalara konan delilleri vb öğrenemedi. Müvekkilleriyle de görüştürülmeyen avukatlar, "savunma hakkı" için kelimenin tam anlamıyla bir savaş verdiler, savcının odasından kovuldular. 4 günlük gözaltı ve yargılamalar boyunca avukatlar sık sık saldırıya uğradı, darp edildi, savcı ya da müvekkilleriyle görüşemediler.

3 Mayıs günü gözaltındakiler Çağlayan Adliyesi'ne götürüldüler. -7. katta daracık nezarete tıkılan onlarca kişi, savcılık ifadeleri alınmadan mahkemeye sevkedilmeye başladılar. Savcı ile görüşmeye çalışan,

ek süre verilmesine itiraz etmek için savcıya dilekçe vermeye çalışan avukatlar, polisin engellemesiyle karşılaştılar. Savcının kapısına barikat kuran polis, avukatları ne savcı ile görüştürdü ne de dilekçeleri kabul etti. Avukatlar meslektaşlarına çağrı yaptı, "ifadeye girsin girmesin tüm avukatları dayanışmaya, adliyeye çağırıyoruz".

Bu arada 3 gündür bilgi alınamayan ve 1 Mayıs akşamı İstiklal Caddesi'nden gözaltına alınan Adnan Özkaçmaz ve 7 kişi'nin bir depoda gözaltında tutulduğu öğrenildi. Özkaçmaz ve yanındakilere gözaltı işlemi dahi yapılmamış, ismi listelerde geçmemişti.

Taksim'de pankart açan Mücadele Birliği Okurları Nurten Karahancı ve Ezgi Karahancı ile birlikte, Taksim'e çıkan 30 KP'li tutuklama talebi ile mahkemeye çıkarıldı. Burada izinsiz toplu gösteri ve yürüyüş ile suçlanan KP'lilerden 1 kişi tutuklanırken; izinsiz toplu gösteri ve yürüyüş, örgüt üyeliği ve örgüt propagandası yapmakla suçlanan Nurten ve Ezgi Karahancı adli kontrol ile serbest bırakıldı.

Hakim karşısına çıkan Nurten Karahancı, yolunan saçlarını cebinden çıkartıp hakime gösterdi ve "işkence gördüm" dedi, Taksim'e çıkarak ifade özgürlüğünü kullandıklarını söyledi. Ezgi Karahancı da "Taksim Meydanına çıktık ve meydanın yasaklanmasına karşı eleştiri hakkımızı kullandık" dedi. Dostları ve yoldaşları Nurten ve Ezgi'yi Adliye önünde karşıladılar.

Üç Komünist Parti'li Ali Adıgüzel, Bahtiyar Şahin ve Deniz Sinan Tunaboşlu da tutuklandı. Kalan 89 gözaltılıya ise yeniden ek süre istendi. Savcılığın emriyle Vatan Emniyet Müdürlüğü'nde 4 gündür gözaltında tutulan okurlarımız, Kenan Aktaş, Ali Hizmetçi, Özlem Tekin, Ayşe Durmuş, Emre Kaptan; Çağlayan Adliyesi'nde Gamze Nihal İyidoğan, Mehmet Cem Solhan, Deniz Damar, Dilan Avasın, Süleyman Çakmak, Sezer Çakmak (14), Enes Teke, Doğan Açıl, Ali Rıza Koç, hala bekletiliyorlardı.

Çağlayan'da Avukatlara ve Ailelere Polis Saldırısı

Hala gözaltında olan 234 kişi için 4 Mayıs günü aileleri, dostları ve yoldaşları, avukatlar, 1 Mayıs ko-

mitesi Çağlayan Adliyesi önünde toplandı ve durumu protesto etti.

Gözaltılarla ilgili bilgi alamayan, müvekkilleriyle görüşemeyen avukatlar savcı ile de görüşemedi yine. Avukatlar için adliye içine barikat kuruldu. Avukatlar dilekçelerini ancak kaleme teslim etmeyi başardılar. Bu sırada gözaltındaki çocukları için aileler ve dayanışma için hukukçular adliye önüne gelmişti.

Polis ve özel güvenlik, adliyenin içinde bulunan avukatları da darp ederek, kalkanlarla iterek, coplarla ve tekmelerle adliyenin dışına çıkardı. Yargının en önemli ayağı sayılan savunma, adliyeye sokulmadı. Avukatlar, 1 Mayıs gözaltıları ile ilgili müdafii olduklarını, adliyede ailelerle birlikte bekleyeceklerini söylediler de cop ve kalkanlarla darp edildiler. Adliye önünde aralarında Mücadele Birliği okurlarının da bulunduğu desteğe gelen meslek odaları ve sendikalar "Yaşasın 1 Mayıs" ve "Devrimci Avukatlar Onurumuzdur" sloganları atarak avukatlarına sahip çıktılar.

Yaşanan arbede sonrası polis barikatları adliye kapısına kadar geri çekildi, polis Adliye önündeki meydana boşalttı. Sonra da avukatların adliyeye girebileceği ancak ailelerin giremeyeceklerini "eylemci-lerin uzaklaşması gerektiğini" söyledi. Aileler ve avukatlar buna itiraz etti. Avukatlar, ailelerin çocuklarının yanlarında olma hakkını kullandıklarını söylediler.

Burada 20'ye yakın devrimci avukatlar grubu adına Av. Sinan Zincir ve Av. Gökmen Yeşil konuşma yaptı. Devrimci avukatlar olarak 1 Mayıs'ta yaşanan devlet terörü ve gözaltıları protesto etmek amacıyla bir basın açıklaması hazırladıklarını, polisin saldırısı sırasında bu basın açıklamasını öz savunma silahı olarak kullandıklarını, hiçbir baskının, şiddetin, faşist uygulamanın devrimci avukatları, işçilerin emekçilerin, Kürt halkının, ezilenlerin, ötekileştirilenlerin, hak arayıcıların yanında olmaktan, onlarla birlikte mücadele etmekten vazgeçiremeyeceğini söylediler ve gözaltılarının takipçisi olacaklarını, bunun için her tür mücadeleyi vereceklerini söylediler.

Avukatların ardından 1 Mayıs Komitesi, ailelerin ve devrimcilerin katılımıyla bir basın açıklaması yaptı, sendikalar ve meslek örgütleri olarak yaşanan hak ihlallerinin takipçisi olacaklarını belirtti. KESK İstanbul Şubeler Platformu da, 1 Mayıs'ta Taksim'in devlet tarafından yasaklanmasının tek nedeninin Taksim'in işçi ve emekçilerin, toplumun, halkların ortak hafızası olduğu ve bu ortak hafızanın silinmesi çabası olduğu söylendi.

Öğleden sonra avukatlar adliyeye alındı ve gözaltındakiler birer ikişer tutuklama talebi ya da adli kontrol talebi ile savcılık ifadeleri alınmadan mahkemeye sevkedilmeye başladılar.

İlk serbest bırakılanlardan biri olan İzmirli bir işçi okurumuz oldu. 4 gün gözaltında tutulmuş, darp edilmiş ve açlık grevinde olan Emre Kaptan dışarı çıktığında ancak destekle yürüyebilecek durumdaydı. O ve yanındakiler dışarı çıktığında dışarıda bekle-

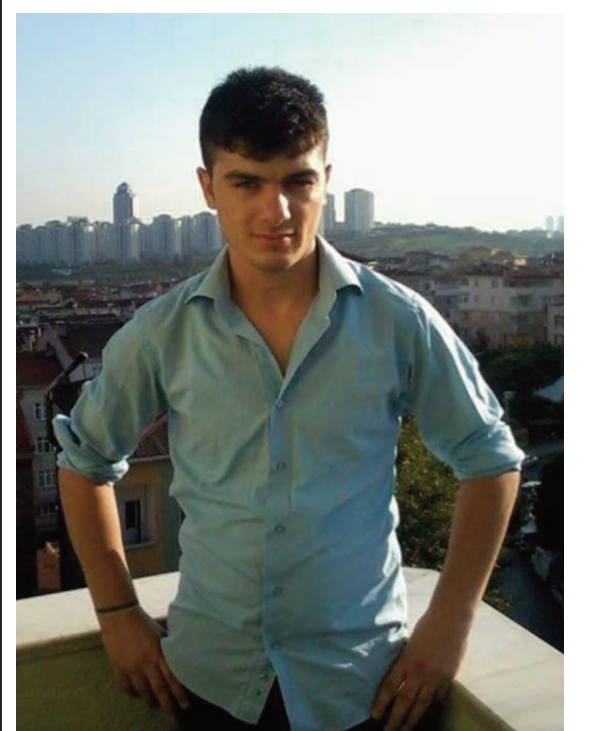

yenlere polis yeniden saldırdı. Emre Kaptan'ın ayağı kırılıp Şişli Eftal Hastanesine götürülürken, Alnteri muhabiri de başına aldığı cop darbeleriyle yaralandı. Aileler dağılmadı ve son gözaltıya alana kadar Adliye önünden ayrıldı.

Bir okurumuzun tutuklama haberi geldi ilerleyen saatlerde. Gazi Mahallesi'nden genç bir işçi olan Süleyman Çakmak tutuklanarak Metris Cezaevine gönderildi. Süleyman Çakmak ring aracına bindirilirken "Deniz Yusuf İnan Savaş Devam" sloganını haykırıyordu.

Gece geç saatlere kadar süren mahkemelerin ardından, 2015 1 Mayıs'ında 30 kişi tutuklanarak cezaevine gönderilmiş oldu.

Bu yıl 2015 1 Mayıs'ı sadece çatışmalarıyla değil, burjuva hukukun da ayaklar altına alındığı, devlet terörünün dört bir yandan estirildiği bir gün olarak tarihe geçti.

Tutuklandıktan sonra "Deniz Yusuf İnan Savaş Devam" sloganını haykırarak ring aracına bindirilen Gazi Mahallesi'nden işçi okurumuz Süleyman Çakmak derhal serbest bırakılmalıdır

Halkın Denizi

Mücadele Birliği Platformu 6 Mayıs 1972'da idam edilen Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB) ve THKO'nun kurucuları Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ı Kadıköy Altiyol'da başlayan ve Yoğurtçu Parkı'na yapılan bir yürüyüş ve etkinlikle andı.

Ölümsüzdür", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği", "Denizler Yaşıyor Leninistler Savaşıyor", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "Fabrikalar, Tarlalar, Siyasi İktidar Her Şey Emegün Olacak", "Deniz İsyân Devrim" sloganları atmaya başladı.

Mücadele Birliği Platformu üyeleri "Halkın Denizi" sloganıyla bir kez daha Denizleri andı. 6 Mayıs akşamı saat 19.30'da Kadıköy Altiyol'da "Denizleşenlerimizle Yürüyoruz - Mücadele Birliği", "Denizlerin Yolunda Zafere Kadar Devrim (DÖB)" pankartları ve Deniz, Yusuf, Hüseyin'in fotoğrafları ve Deniz flamalarıyla toplandı.

Türkiye ve Kürdistan devrim mücadelesinin kıvılcımını yakan Denizler'i anmak için Kızıl Dayanışma üyeleri, Grand Hayat Otel İşçileri, Bakırköy Belediyesi BYUAŞ işçileri ve "Sömürsüz Bir Dünya İçin Onların İzinde Üretiyoruz" pankartı ile Kazova Tekstil işçileri de katıldılar. Yürüyüşe geçmeden önce Kazova Tekstil işçisi, Grant Hyatt işçisi, sürdürdükleri mücadele sürecini ve Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan'ın işçi sınıfı ve yoksul hakların kurtuluş için başlattıkları mücade-

Burada "Deniz Yusuf İnan Savaşa Devam", "Denizlerin Yolunda Leninist Saflara", "D Savaşçıları" sloganları atıldı. Yürüyüşün sonunda Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın fotoğrafları ve Deniz flamalarıyla toplandı.

nin bugün öğrenciler kadar işçi sınıfı içinde büyük bir anlam ifade ettiğini ve onların izinden gitmeye çalıştıklarını anılarının mücadelelerini ışık tuttuğunu belirten konuşmalar yaptılar. Devrimci Öğrenci Birliği adına yapılan kısa konuşmada Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB)'ü kuran Denizler ve onların öğrenci gençlik mücadelesine örnek olan mücadelesi, devrimci kişilikleri ve yaktıkları kıvılcımın öğrenci gençliğe örnek oluşturduğu ifade edildi.

Kızıl Dayanışma adına yapılan konuşmada, 68 dönemin devrimci önderlerinden olan Deniz, Yusuf, Hüseyin'in başlattıkları devrim mücadelesinin bugün işçiler ve emekçilerin kurtuluş mücadelesine ışık tuttuğu ve Kızıl Dayanışma olarak onların anısını mücadeleyle yaşatmaya devam edecekleri belirtildi.

Konuşmaların ardından hep birlikte Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın anan ve anlatılan sloganlarla, ajitasyon konuşmalarıyla Bahariye Caddesi üzerinden Yoğurtçu Parkı'na yüründü.

Pankartlar, bayraklar ve flamalarla donatılmış olan alanda etkinliğe geçildi.

Etkinliğin sunumunu Drama Kumpanya ve Devrim Tiyatro Atölyesi'nden Kemal Oruç ve Pınar Turan yaptı.

Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ı anmak, onların yolunda

mücadele etmektir denilerek sözü Mücadele Birliği Platformu adına Vefa Serdar'a bıraktılar. Vefa Serdar Denizlerin başlattıkları devrim mücadelesinin bir kıvılcım olduğunu ve bugün halkların bir başka dünya mümkün diyerek mücadeleyi yükseltmekte olduklarını ifade ederek Denizleri anmanın onlar gibi mücadele ederek mümkün olabileceğini ifade etti.

Devrimci Öğrenci Birliği adına yapılan konuşmada ODTÜ'de devrim ateşini yakan Denizlerin yoldaşları olarak onların izinden yürüdükleri, onlardan devraldıkları bayrağı ODTÜ başta olmak üzere buldukları her alanda dalgalandırmaya devam ettiklerini ve Denizlere devrim sözü verdiklerini ifade edildi.

Etkinlikte Ayışığı Şiir Grubu da Denizler için yazılmış onları anlatan şiirler andılar Deniz, Yusuf ve Hüseyin'i. Ardından Ayışığı Çocuk Oyuncular Atölyesi oyuncuları Emegün Ezgi'nin parçası Adım Denizi'ni söyleyerek küçük yüreklerindeki devrimci duyguları dile getirdiler.

Tiyatro Simurg oyuncularını Hale Üstün ve Mehmet Esatoğlu Denizlerin mücadelesini anlatan şiirlerle bezenmiş bir oyunla Denizlerin yaktığı devrim ateşinin coşkusunu paylaştılar.

Denizleri anmak Denizlerin yoldaşı olmak onlar gibi mücadele etmeyi gerektirir diyen ve her 1 Mayıs'ta Taksim'de olmaktan asla vazgeçmeyen Leninistlerin 1 Mayıs'ta devletin bariyerlerine, etten duvar ördüğü çevik kuvvet polislerine, uyguladığı şiddet ve teröre rağmen Taksim'e çıkarak yine Mücadele Birliği'nin Denizlerin bayrağını dalgalandıran bir kadın ve bir erkek 1 Mayıs ve Denizlere ilişkin duygularını dile getirdiler.

Denizlerden bahsedip de onlar için söylenen ezgiler yer almaz mı? Emegün Ezgi'nin solisti müzik olmadan Ayışığı Çocuk Atölyesi Oyuncularıyla birlikte "Şarkışla"yı söyledi.

Etkinlikte program aralarında sık sık Denizleri anan ve mücadeleye çağırın sloganlar atıldı.

Ardından "Denizler İçin Ben de Bir Şey Söylemek İstiyorum" adlı forumda kadın, erkek, genç, yaşlı, işçi, emekçi söz alarak Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan ve devrim mücadelesine ilişkin duygu ve düşüncelerini paylaştılar.

Etkinlik yine Adım Deniz şarkısı ve sloganlarla sona erdi

"Denizleri Anmak Onlar Gibi Savaşmaktır"

Sarıgazi Toki Lisesi öğrencileri olarak 6 Mayıs günü Deniz Gezmiş Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ı andık.

Toki Lisesi önünde 12.50'de başlayan yürüyüş, merkezde basın açıklaması ve saygı duruşu ile sonlandırıldı.

Yürüyüş başlamadan önce ajitasyonlarla öğrencileri yürüyüşe davet ettik. Ardından "Denizleri Anmak Onlar Gibi Savaşmaktır" pankartı ile kortej halinde yürümeye başladık. Yürüyüş sırasında sık sık atılan "Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan, Mahir Cayan, İbrahim Kaypakkaya Yaşıyor", "Deniz Yusuf İnan Savaşa Devam", "Denizlere Sözümüz Devrim olacak", "Denizleri Anmak Savaşmaktır" sloganlarına halk alkışlarla destek verdi. Merkezde gelindiğinde Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan şahsında devrim ve komunizm savaşçıları için saygı duruşunda bulunduk.

Daha sonra basın açıklaması okundu. Öğrenciler hep bir ağızdan "Denizlere Mahirlere İbrahimplere sözümüz olacak" diyerek söz verdi. Eylem zılgıtlarla sona erdi.

TOKİ Lisesi DÖB

Antep'te 6 Mayıs Denizlerin Anması

Onlar kıvılcım olup bozkırı tutuşturdu, onlar tohum olup toprağa ekildiler. Bozkır hala yanıyor, atılan tohumlar fidanlar verdi. Bu yüzdendir binlerce ismi Deniz, Yusuf, Hüseyin... Denizlerin devrim mücadelesi şimdi bizimle yükseliyor.

Denizlerin yoldaşları olarak, Antep'te haftalar öncesinden çalışmalarımızı başlattık. Bildiri, afiş ve yüz yüze yaptığımız görüşmeler ile Antep'in emekçi halklarına ulaştık. Emekçi halkalara, 6 Mayıs günü Balıklı Parkında yapacağımız "Halkın Denizi Denizleşen Halkla" anması için çağrıda bulunduk. Yoğun bir şekilde çarşı merkezde, mahallelerde, üniversitelerde ve liselerde bildiri dağıtımı ve afiş çalışması yapıldı.

6 Mayıs günü, yürüyüşün başlayacağı yerde megafonla yaptığımız çağrı sonucunda birçok kişi gelip yanımızda durdu ve bizimle beraber anmaya katıldı. Saat 18.00'de toplanma alanı olan Balıklı Parkı'ndan Yeşilsu'ya doğru

yürüyüşe geçeceğimiz sırada polis yürüyüşe engel olmak istedi. Biz eylem disiplinimizi bozmadan bir arkadaşımız, "Demokratik hakkımız olan bir anmayı gerçekleştirmek için yapacağımız bu yürüyüşü hiçbir şey engelleyemez, buna engel olunamaz" diye konuştu. Biz bu sırada yürüyüşümüze başladık. Yürüyüş güzergahı boyunca; devrim mücadelesinde ölümsüzleşen devrimci önderlerle ilgili ajitasyon konuşmaları yapıldı. Yol boyu "Deniz Yusuf İnan Savaşa Devam", "Denizlerin Cüreti Devrime Yürüyor", "Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür" sloganları atıldı.

Yeşilsu'ya varıldığında devrim mücadelesinde ölümsüzleşen tüm devrimciler adına saygı duruşunda bulunuldu. Ardından basın açıklaması okundu. Açıklamada, "Haziran Ayaklanmasında milyonlarca Deniz, Yusuf, Hüseyin sokaklardaydı, en önde yürüyorlardı. Kobane'de yüzbinlerce genç devrim ateşini harladı. Ey burjuva dünya, üç devrimci önderi asarak kurtulabildiniz mi devrim korkusundan!

İşçiler, emekçiler, kadınlar, öğrenciler, ezilen halklar ayakta... Aynı nehirlerden Denizlere akıyorlar, Denizleşerek geliyorlar. Denizlerin kurmak istediği sınırsız sömürsüz dünya özlemini emekçi halklar gerçekleştirmek için geliyorlar. Ve biz emekçi halkların bunu gerçekleştirebilmenin tek yolu, sosyalizm için örgütlenmekten ve mücadele etmektir. Devrim bayrağıyla Denizlerin yolundan yürümeliyiz. Denizler buzu kırdı yolu açtı. Onlara

olan bağlılığımızın devrime ve sosyalizme olan bağlılık olduğunu bilmeliyiz. Denizler gibi olmak emperyalizme, kapitalizme, faşizme ve şovenizme, ırkçılığa karşı savaşmaktır.

Bütün işçileri, emekçileri, yoksul köylüleri, yiğit Kürt halkını kadınları, gençleri ve öğrencileri sosyalizm için örgütlenmeye ve bunun için mücadele ederken ölümsüzleşen Denizler gibi mücadele etmeye çağırıyoruz. Şan olsun İnsanlığın kurtuluşu olan sosyalizm için savaşanlara..." denildi.

Basın metni okunduktan sonra, Ayışığı Sanat Merkezi Müzik Grubu ezgileriyle anmaya destek sundu. Gençlerin yoğun katılımının olduğu anmada; coşku, öfke ve kararlılık bir an için eksilmedi. Müzik grubunun seslendirdiği ezgi ve marşlar ile bu coşku doruğa çıktı. Müzik dinletisinin ardından bitirilen anmadan sonra kitleyle beraber marşlar ve sloganlarla yol kapatılarak Balıklı Parkına doğru tekrar yürüyüş yapıldı.

Anma, Balıklı Parkına gelindiğinde anma sona erdirildi.

Mücadele Birliği/ Antep

Denizleşen Halkla

ANKARA:

Denizlerin idam edilmişlerinin 43. yıl dönümünde yoldaşlarımızın başucundaydık. Anma Etkinliğimiz Emeğe Ezgi'nin Adım Deniz şarkısıyla başladı. Karşıyaka Mezarlığının 2 Nolu kapısında saat 10.00'dan itibaren Devrimci Öğrenci Birliği "Denizleri Anmak, Devrim İçin Savaşmaktır!" pankartıyla toplanmaya başladı. Deniz, Yusuf, İnan, Savaşa Devam!" sloganlarıyla yürüyüşe geçildi. Hoşgeldiniz Deniz'in yoldaşları! Hoşgeldiniz Denizleşenler!" denilerek selamlandı ve saygı duruşunun ardından anma etkinliği başladı.

Denizlerin bayrağını okul sıralarından, duvarlarından sokaklara taşıyan Uğur'un, Ceylan'ın, Berkin'in sıra arkadaşlarına Liseli DÖB'lülere verildi. Liseliler, konuşmasını şöyle devam ettirdi; "Üç yoldaşımızı 43 yıl önce bizden kopardılar. Şimdi hepimiz birer Deniz, Yusuf, Hüseyin'iz ve çok daha öfkeliyiz! Artık bütün sokakların, barikatların ardında milyonlarca Deniz var. Kurucularımızın açtığı yoldan Denizlerin çüretiyle yürüyoruz. Bizler bu kavga gençlik he-

yecanıyla değil, Denizlerden aldığımız Marksist-Leninist bilinçle girdik. Kurucularımızın açtığı yolda onların çüretiyle zafere yürüyor ve tüm liselileri Liseli DÖB'ün saflarında mücadeleyi büyütme çağırıyoruz."

Liselilerin konuşmasından sonra, Devrimci Öğrenci Birliği'ne söz verildi. Devrimci Öğrenci Birliği, "Denizlerin yaktığı devrim yangını 43 yıl içerisinde büyüdü. Yeni doğan çocuklara isimleri verildi." diyerek söze başladı. "Unutmayın yitirdiklerimizi, parmaklıklar ardına düşenleri, unutmayın başarılarımızı! Unutmayın polisi kovduğumuz her yerde bulduğumuz özgürlüğü! Unutmayın Taksim'de yaratılan yeni dünyayı! Eylemlerin azalmış olması azaltmasın umutlarımızı! Denizlerin kavgası bitmedi, sürüyor zafere kadar! Denizlerin kurduğu bu birlik diyor ki; daha gün o gün değil, derlenip dürülmesin bayraklar! Dinleyin, duyduğunuz çakalların ulumasıdır! Safları sıklaştırın çocuklar! Bu kavga faşizme karşı, bu kavga hürriyet kavgasıdır! Bu kavga Denizlerin kavgasıdır! Deniz olmak onlar gibi savaşmak-

tır!" diyerek sözlerini bitirdi.

DÖB'ün ardından Mücadele Birliği Platformu adına bir yoldaşımız, Denizlerin sadece bir kıvılcım çıktığını, o kıvılcımın bugün nasıl da büyüyüp fabrikaları, okulları, atölyeleri, sokakları nasıl da birer yangın yerine dönüştürdüğünü anlattı. Denizleri anmanın, onların devrim kavgasını sürdürmek olduğunu vurgulayarak herkesi Denizlerin yoldaşlarıyla, Leninistlerle tarih yazmaya davet ederek sözünü bitirdi.

Daha sonra, Kandıra'dan Leninist tutsakların Denizleri selamladıkları mesajı okundu. Denizlerin mezar başındaki anma etkinliği, Emeğe Ezgi'nin Denizler için söylediği ezgiler ardından son buldu.

Denizleri anmaya gelen herkes, ölümün üstüne yürüyen Mahir, Niyazi ve Ulaş'ı, Denizlerin avukatlığını yapan Halit Çelenk'i ve ateşe semaha duran 2 Temmuz şehitlerini anmak üzere Mücadele Birliği kortejine davet edildi. Onların mezarları başında yapılan anmalardan sonra herkes ODTÜ'deki Emeğe Ezgi konserine ve Devrim Yürüyüşü'ne davet edilerek ODTÜ'ye geçildi.

Mücadele Birliği/Ankara

İZMİR:

İzmir'de 6 Mayıs yaklaşırken mahalleler dolaşıldı, her yere afişler yapıldı, sökülen afişler yenilendi, bildiriler dağıtıldı... "6 Mayıs'ta DÖB Kurucularını Anıyor" başlığında yapılan anmanın hazırlığında gençler yaratıcı ve soluksuz bir çalışma sergilediler.

Her sene olduğu gibi İzmir'de iki 6 Mayıs vardı. Devrimci 6 Mayıs ve reformist 6 Mayıs.

KESK Şubeler Platformu'nun çağrısının desteğine rağmen reformizm, yine kitlelerin Denizleri "devrimci" olandan yana seçeceklerini gördü. Kitlelerin devrim özleminin sembolü olan Denizler, İzmir'in sokaklarında, salonlarında pek çok yerde de anıldı. Denizi sahiplenmeyen tarihten silinip gideceği anlaşılıyordu. Denizleri sahiplenmenin onların resimlerini taşımakla değil onların yolundan gitmekle olacağını ve kitlelerin bunun farkında olduğunu bir kez daha görmüş olduk.

Denizleri anmak için gelenlerin çoğunluğunu gençler oluşturmakla birlikte hemen her kesimden ve yaştan katılım vardı.

İHD, ÇHD, DHF, Partizan, EÖC ve Karşıyaka Halk Forumu'ndan dostlarımız da yine bizimle birliktedi.

"Şimdi Devrim Zamanı" pankartımız Türkçe ve Kürtçe hazırlandı ve metro girişine asıldı. Sloganlarımızı haykırdık, yürüyüşümüzü her zamanki güzergahımızdan, yasaklı alandan Konak'tan geçerek yaptık. Yol boyunca hemen her konuda özenle seçilmiş ajitasyon konuşmaları beğeni aldı.

Etkinlikte şiirler okundu, Yenikapı Tiyatro Topluluğu, Gogol'ün ünlü "Palto" sunu bize yepyeni bir tarzda sergiledi. Ahura Ritim Topluluğu bendirleriyle yüreklerimizin atışını canlandırdı. Ayışığı'ndan müzisyen dostlarımız "Aşkolsun Sana Çocuk", "Şarkışla" parçalarından sonra etkinliği Emeğe Ezgi'nin "Söz Veriyoruz" parçasıyla bitirdi.

Tıpkı 13 Mart Savaşçıları gibi Denizler de yoldaşları tarafından devrimci duruşlarına uygun olarak Konak'ta temsil edildiler.

İzmir/Mücadele Birliği Platformu

BAKIRKÖY BELEDİYE İŞÇİLERİ:

6 Mayıs günü saat 17.30'de Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda bir araya gelen Bakırköy Belediyesi BYUAŞ işçileri, Deniz Gezmiş resimli bayraklar ve dövizler taşıyarak "Deniz Olduk Astınız Okyanus Olduk Geliyoruz" yazılı pankart açtı. Basın açıklamasını BYUAŞ İşçi Komitesi adına Atilla Şen okudu.

BYUAŞ işçileri basın açıklamalarında, "Her yıl 6 Mayıs'ta binlerce, onbinlerce genç okullardan, dersanelerden, iş yerlerinden sokaklara çıkıp her biri birer Deniz, Yusuf, Hüseyin oluyor. Sinan oluyor, Mahir oluyor, Erdal oluyor. Zulme, gericiliğe ve emperyalizme hayır demek için hay-

krıyor." dedi.

"Bizim kurtuluşumuz ise işçi sınıfının kurtuluşundadır. Denizler bunu 43 yıl önce söylediler. Bugün onların mücadelesi bizim ellerimizde büyüyor. Bu ülkenin genç kadınlarının ve erkekleri-

ANTAKYA:

Kalmasa da yüreklerimizden başka, namluya sürecektek tek bir kurşunumuz, yine de devrim yangınının yılmaz savaşçıları, Denizlerin başeğmeyen yoldaşları olacaktır.

6 Mayıs Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ı ölümlerinin 43. yılında Antakya Samandağ'da yapılan etkinlikle andık.

Günlendir süren çalışmalar, son günde de hız kesmeden devam etti. Okul önlerinde yapılan bildiri dağıtımları kuşlamalar ve ajitasyon konuşmalarıyla saman halkı denizleri anma etkinliğine davet edildi. Çalışmalar esnasında lise önünde ajitasyon konuşması yapıp bildiri dağıtan DÖB'lülere polis saldırdı ve darp etti. Saldırı esnasında yanında kimliği bulunmayan bir DÖB'lü darp edilerek gözaltına alındı. Emniyete götürülen DÖB'lü 1 saat sonra bırakıldı, 5 DÖB'lüye para cezası kesildi.

Etkinlik için saat 16.30'da etkinlik alanında toplananlarla birlikte sloganlar eşliğinde yürüyüşe başlandı. Yürüyüş boyunca sık sık "Deniz Yusuf İnan Savaş-

Devam", "Denizler Yaşıyor Leninistler Savaşıyor", "Suriye Halkları Yalnız Değildir" sloganları atıldı, ajitasyon konuşmaları yapıldı.

Yürüyüş Abdullah Cömert Parkı'nda bitirildi. Parka gelindiğinde burada bütün devrim savaşçıları için saygı duruşu yapıldı. Daha sonra basın açıklaması okundu.

Basın açıklamasında "Denizler devrim bayrağını bizlere devrettiler. Haziran Ayaklanmasında milyonlarca Deniz, Yusuf, Hüseyin sokaklardaydı. Barikat başında en önde yürüyenler onlardı.

Devrim bayrağıyla Denizlerin yolunda yürümeliyiz. Onlar gibi yaşamalı, Onlar gibi savaşmalıyız. Onlara olan bağımlılığımızın devrime ve sosyalizme olan bağımlılık olduğunu bilmeliyiz. Denizler gibi olmak; emperyalizme, tekelci kapitalizme, faşizme ve şovenizme karşı savaşmaktır" denildi.

Basın açıklamasından sonra Ayışığı Sanat Merkezi Aysun Bozdoğan Şiir Atölyesi 6 Mayıs için şiirlerini okudu. Marşlar, türküler ve sloganlar eşliğinde etkinlik sona erdi.

ANTAKYA/DÖB

nin ellerinde" diyen Bakırköy işçileri, basın açıklamalarını "Bizler Denizleri anmak için burada değiliz. Onlara verdiğimiz sözü hatırlamak için buradayız. Onları katleden düzenle hesaplaşmaya dair verdiğimiz sözü hatırlamak, onları öldürdüklerini sananlara bir cevap vermek için buradayız. Bir kez daha söylüyoruz buradan, onların boynuna geçen idam ipini burjuvazinin boynuna geçirinceye dek mücadelemiz devam edecek. Denizleri unutmayacağız. Denizleri ve onların mücadelesini hep yaşatacağız. Ama onları asanları, darbecileri, her gün lanetleyeceğiz, her gün isyan edeceğiz, öfkemiz hiç dinmeyecek" diye sonlandırdı.

Bakırköy Belediyesi BYUAŞ işçileri

ODTÜ'de Devrim Yürüyüşü ve Emeğe Ezgi Konseri

ODTÜ'de her sene geleneksel olarak yapılan Bahar Şenliği, Rektörlüğün baskıları sonucunda şenliğe bir hafta kala iptal edilmesi üzerine ODTÜ'lü öğrenciler tarafından "Alternatifsiz Bahar Şenliği" adı altında düzenlendi. Bu sene şenliğin ilk gününün 6 Mayıs'a denk gelmesi nedeniyle geleneksel olarak her yıl yapılan Devrim Yürüyüşü, bu yıl 6 Mayıs'ta yapıldı. Saat 17.30 Fizik önünde kortejler oluşturuldu ve Devrim mücadelesinde ölümsüzleşenler anısına yapılan saygı duruşuyla yürüyüş başladı. Geçen yıllara oranla katılım ve coşku oldukça

Ankara DÖB

fazlaydı.

Devrimci Öğrenci Birliği olarak bizler de Denizleri Anmak Devrim İçin Savaşmaktır, pankartıyla yürüyüşte yerimizi aldık. Faktörel ve yurtlar sloganlarıyla ve marşlarla dolaşıldıktan sonra Devrim Stadyumuna gelindi. Geleneksel olarak muhtarlar yazılan devrim yazısını yazmak için herkes yerini aldı. Muhtarların yakılması ve devrim yazısının yazılmasının ardından Emeğe Ezgi'nin söylediği Çav Bella marşı hep bir ağızdan söylendi.

Yasaklı 1 Mayıs meydanından yasaklı şenliğe ayaklarının tozuyla gelen Emeğe Ezgi Adım Deniz ile konsere devam etti. Söyledikleri ezgilerle Denizleri, Sinanları, 1 Mayıs'ta Taksim'de dövüşenleri, Kobane'de Şengal'da savaşanları selamladılar. Emeğe Ezgi'nin ardından sahneye çıkan Grup Abdal'ın türkülerıyla konser devam etti.

Avrupa'da Halkın Denizi Denizleşen Halkla Buluştu

"Yenilmişsem
Elim kolum bağılı
Boynumda yağlı ip
Gelip dayanmışsam
darağacına
Dudaklarımda yarın
Gözlerim yarınlarda
Unutmak mı gerek seni?
Kapılar kapalı
Tutulmuşsa gece
kapkara yollar
Sıcacık bir sevgi
sunmayacak mıyım
insanlara?
Bakmayacak mıyım yarınlara
Seslenmeyecek miyim
insanlara?"

Denizlerin idamının 43. yılında İsviçre'de Denizlerin yoldaşları olarak bir anma gerçekleştirdik.

İdam edilen üç fidanımız nezdinde ölümsüzleşen tüm kahramanlarımızı, saygı duruşuyla anarak başladık. Ardından bir konuşmacı tarafından Deniz, Hüseyin ve Yusuf'un devrimci kişilikleri, sağlık karakterleri, idam sehpasına götürülürken dahi son ana kadar devam ettirdikleri kararlılıkları ve sonraki devrimci kuşaklara devrimci kavgalarının nasıl bir köprü oluşturduğu anlatıldı. "Deniz Olunmalı" sözünü yaşamda geçmiş ve gelecekte nasıl somutlaştığını, onların emekçi kitlelere gerçek kurtuluş yoluna nasıl varılacağını gösterdiklerinin anlatılmasının ardından konuşma, "Buzu Kirana Yolu Açana Selam Olsun" diyerek tamamlandı.

Anma Emeğe Ezginin Denizler için yaptığı olduğu "Adım Deniz" marşı eşliğinde onların mücadelesini anlatan slayt gösterisiyle devam etti. Şiir grubunun Deniz Gezmiş'in 6 Mayıs gecesi yazdığı ve üç fidanımıza ithafen yazılmış diğer şiirlerin seslendirilmesinin ardından, Denizler için bir şey söylemek isteyen herkes için serbest kürsü kuruldu. Bir şey söylemek isteyenler, çıkıp düşüncelerini ve anılarını paylaştıktan sonra müzik dinletisi yapıldı.

Anma, Denizlerin yoldaşları tarafından Denizlerin Yolunda Zafere Kadar Daima... denilerek bitirildi.

“Kullandığımız Her Şeyde İşçilerin Kanı Var!”

Her ayın ilk Pazar günü gerçekleştirilen Vicdan ve Adalet Nöbeti'nde bu hafta BOTAŞ ve SOMA iş cinayetinin dava süreçleri konuşuldu. Nöbete katılan Hakan Kuruçay'ın annesi Gülten Kuru-

çay “Sesimizin duyulması için 300 kişinin mi ölmesi gerekir. Kullandığımız doğal gaz da oğlumun ve iki genç insanın kanı var. Bir başka can yanmasın diye ben mücadeleyi sürdüreceğim” dedi.

Nöbete Davutpaşa davasında yaşamını yitiren Heybette Güleç'in ağabeyi Hakkı Güleç'in basın açıklamasını okumasıyla başladı.

14 Kasım 2013'te Ardahan'ın Hanak ilçesinde BOTAŞ'a ait transfer hattı döşenmesi işlerinde gerekli işçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirleri alınmadan 4 metre derinliğindeki hafriyat çukuruna

indirilen Hakan Kuruçaylı ve İbrahim Uzun'un toprak kayması sonucu hayatını kaybetmişti. Gazeteci Esra Yalçınalp 41. Vicdan ve Adalet Nöbeti'nde Hakan Kuruçay'ın annesi Gülten Kuruçay'a sorular yönelterek yaşanan iş cinayeti davasındaki gelişmeleri aktardı.

Gülten Kuruçay, adaletin yerini bulması için mücadeleyi Hakan Kuruçay'ın geri gelmeyeceğini ama başka annelerin canı yanmasın, işçilerin çalışma koşullarının düzeltilmesini sağlamak için mücadeleyi sürdüreceğini belirtti. 33 yaşındaki oğlunu kaybeden bir anne olarak acısının ve öfkesinin arttığını belirten anne Kuruçay, Hakan'ın elektronikçi olarak işe girdiğini fakat görevi olmadığı halde boru hattına gön-

derildiğini, diri diri toprağa gönderildiğini söyledi.

13 Mayıs 2014 tarihinde 301+? maden işçisinin yaşamını yitirdiği Soma katliamı davası hakkında kendisi de bir yakını yitiren Av. Berrin Demir dava süreci hakkında bilgi verdi. Sanıkların olayın gerçekleşmesinde sorumlulukları üzerinden atmak için çeşitli bahaneler ileri sürdüklerini belirtti. Davada 45 tutuksuz 8 tutuklu sanık bulunduğunu belirten Demir, üniversiteden ve meslek odalarından bilirkişiler tarafından keşif yapılacağını ve buradan çıkacak raporu bekleyeceklerini söyleyen Demir, sanıkların olayın gerçekleşmesine ilişkin sorulara çelişkili ifadeler verdiklerini belirtti.

Eylem Can ise 2014 yılında gerçekleşen iş cinayetlerinin yer aldığı İş Cinayetleri Almanya'sı hakkında bilgi verdi. 15 Mayıs'tan itibaren kitabevlerinden alınabilecek olan almanya'nın üçüncü olduğunu belirten Can, insanların iş cinayetlerine karşı duyarlı olmaları çabasında olduklarını belirtti.

Hepimizin kullandığı eşyalarda, aletlerde, giysilerimizde, sofralarımızda iş cinayetlerinde ölen işçilerin kanı var. Bu konuda duyarlılığımızı göstereyim ve bu kanı birlikte temizleyelim diyerek, işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin alınmaması nedeniyle yaşanan iş cinayetlerinin kaza, kader, fitnat olmadığını ve bu konuda her insana görev düştüğünü belirtti.

1 Mayıs'ta Çalışırken Yaşamını Yitiren Selin Erdem Anıldı

2012 yılında 1 Mayıs günü Arka Sıradakiler dizisinin setinde çalışırken iş cinayetinde yaşamını yitiren Selin Erdem, çalıştığı setin bulunduğu yerde ailesi, Adalet Arayan İşçi Aileleri, Adalet Arayana Destek Grubu tarafından anıldı. Anmada Selin Erdem şahsında iş cinayetlerinde yaşamını yitirenler için saygı duruşu yapıldı.

Selin Erdem'in kardeşi Sema Erdem yaptığı konuşmada, kardeşinin işçi ve emekçilerin resmi tatil günü 1 Mayıs'ta emeği gasp edilerek çalıştırıldığını ve Seyrantepe'deki sette meydana gelen iş cinayetinde yaşamını yitirdiğini belirtti.

Erdem, kardeşinin Hamdi Alkan'ın yönetmenliğini yaptığı Arka Sıradakiler dizisinde ağır koşullarda çalıştırıldığını belirterek, “İşinin başında, işyerinde, patronlarının güvenli çalışma ve dinlenme koşulları sağlamaması nedeniyle Selin Erdem hayatını kaybetti. İş cinayetini basit bir trafik kazası gibi göstermeye çalıştılar. Ailesinin ve gönüllü hukukçuların ısrarlı çabalarıyla, Sosyal Güvenlik Kurumu, trafik kazası olarak geçiştirilmeye çalışılan olayın ‘iş kazası’ olduğuna dair rapor verdi.” dedi. Erdem, iş cinayetlerinin yaşanmaması için mücadeleyi sürdüreceğini belirtti.

“İşçiler Derhal İşlerine Geri Dönmelidir”

Şubat ayından itibaren, 21 Bayraklı Belediyesi işçisinin işine son verildi. Gerekçe olarak çeşitli sebepler sunulsa da, asıl sebep işçilerin Belediye-İş Sendikası'ndan istifa etmeyip, Genel-İş Sendikası'na geçmemeleri. Farklı sendika konfederasyonlarına bağlı aynı iş kolunda örgütlü olan sendikalar arasındaki bu durum, işçiler arasında bir ayrışmaya neden oluyor.

İşten atılmaları ve işçilerin işlerine geri dönmeleri için başta Belediye-İş olmak üzere, Türk-İş'e bağlı sendikalar 24 Nisan günü eylemdeydi. Bayraklı Smyrna Meydanında saat 13.30'da bir araya gelen yüzlerce işçi, sloganlarla Sevgi Yolu girişine kadar yürüdüler. Sevgi Yolu girişinde bulunan ses aracı üzerinden ajitasyonlar eşliğinde konuşmalar yapıldı. Önce 3. Bölge Başkanı Hasan Hüseyin Karakoç, ardından Belediye-İş Genel Başkanı Nihat Yurdakul işçilere seslendiler. Yurdakul konuşması sırasında işçilerin derhal işlerine geri dönmelerini istediklerini belirtti. Ardından da son dönemdeki işçi sınıfına yönelik saldırılara karşı “7 Haziran seçimlerinde bu politikalara oy verecek miyiz?” diyerek tepkilerini sandıkta göstereceklerini söyledi.

Eylem atılan sloganlar ile birlikte bitirildi. Eyleme Türk-İş'e bağlı sendikaların yanı sıra Derikates Sendikasında örgütlü oldukları için işten atılan S-F Deri işçileri de destek verdiler.

Mücadele Birliği İzmir

Rezidans İnşaatında İş Cinayeti

Çeliklepe Mahallesi Buhara Sokak'ta saat 10.00 sıralarında yaşanan kazada, işi biten ankraj makinasını dışarıya çıkarmak için vinç çağrıldı. Olay yerine vinç getiren 47 yaşındaki Fatih Fidan, makineyi bağladı. Daha sonra vincin üzerindeki kumanda bölümüne çıkan Fatih Fidan, makineyi 20 metreden yukarıya çekmeye başladı. Bu sırada ağırlığın etkisi ile vinç, kaldırdığı iş makinası ile temele düştü. İnşaat çalışanları hemen sağlık ve polis ekiplerine haber verdi. Sağlık ekipleri yaptıkları muayenede, Fatih Fidan'ın hayatını kaybettiğini belirledi. Olay

yeri inceleme ekipleri, ve İstanbul Cumhuriyet Savcısı olay yerinde araştırma yaptı. Daha sonra cenaze itfaiyeciler tarafından başka bir vinçle temelden çıkarıldı. Cenaze İstanbul Adli Tıp Kurumu morguna kaldırıldı.

Görgü tanığı Kenan Başpınar, “İnşaatın temelinden iş makinasını çekerken vinç ağırlığa dayanamadı. Bu sırada 20 metreden temele düştü. Vinç operatörü hayatını kaybetti” dedi. Bir mahalle sakini de, “Sabahleyin inşaatta çalışma yapmak için vinç geldi. Vinç daha çalışmaya başladığı ilk hamlede devrilerek aşağıya düştü. Vincin ayaklarından biri tam oturmadığı için dengeyi sağlayamadı. Ağırlığa da dayanamayınca devrildi” diye konuştu.

ABD'de Yeni Bir Ayaklanma: Baltimore

ABD'de yine bir siyah genç polis tarafından öldürüldü, yine halk ayaklandı. Özgürlükler ülkesi Amerika'da her siyah katliamı ayaklanmalara dönüşüyor.

ABD'nin Baltimore kentinde 12 Nisan'da polislerin darp ederek gözaltına aldığı Freddie

Gray, kaldırıldığı hastanede verdiği yaşam mücadelesini 29 Nisan'da kaybetti. Freddie Gray gözaltına alındığı araçtan indirildiğinde yürüyemez halde idi ve omurgasında ciddi yaralanma vardı. Olayla ilişkili olarak altı polis askıya alındı. Polis soruşturmasının 1 Mayıs Cuma günü tamamlanması bekleniyor, dava açılıp açılmamasına karar verilecek.

Gray için başta Maryland eyaletinin Baltimore kenti halkı olmak üzere tüm Amerika ayaklandı. 25 Nisan'da başlayan eylemler ayaklanmaya dönüştü.

ABD'de Mayıs 2013'ten bu yana polisler yüzünden 1.450 ‘kazara’ ölüm vakası tespit edildi. Kurbanların çoğu siyahi, neredeyse tümü silahlı.

25 yaşındaki siyahi Freddie Gray için 28 Nisan'da cenaze töreni düzenlendi, törene binlerce kişi katıldı. Törene, New York'ta geçen yıl polisler tarafından boğularak öldürülen diğer bir siyahi Eric Garner'ın kızı Erica Garner da katıldı. Ardından protestocularla polis arasında

yaşanan çatışmada 15 polis yaralandı, 200 kişi gözaltına alındı, şehirde olağanüstü hal ilan edildi. Bir hafta boyunca 22.00 – 05.00 saatleri arasında sokağa çıkma yasağı uygulanacağı duyuruldu. Sokağa çıkma yasağı başlamadan düzenlenen bir gösteriye binlerce kişi katıldı.

Helikopterlerle çekilen görüntülerde, onlarca insanın sokaklarda olduğu ve polislerle çatıştığı; polis araçlarının taşlı saldırılara hedef olarak ateşe verildiği görülüyordu.

Cenaze töreninin ardından yapılan eylemler kısa sürede tüm ülkeye yayıldı. 29 Nisan günü New York'taki eyleme polis saldırdı, 60'tan fazla kişi gözaltına alındı.

Boston'daki protesto yürüyüşüne 500'den fazla kişi katıldı. Başkent Washington, Chicago ve Minneapolis'te (Minnesota) de gösteriler düzenlendi.

Artık hiç kimse siyah olduğu için öldürülmek ya da kimsenin öldürülmesini izlemek istemiyor.

“100. Yıl Yüzleşmek İçin Fırsattır Yüzleşin!”

24 Nisan 1915 Ermeni Soykırımının 100. yılında binlerce kişi anma için Taksim'de bir araya geldi. Çok sayıda Ermeni kurumu “Ermeni Soykırımını Anma Platformu” adıyla bir araya gelerek soykırım anması için Fransız Konsolosluğu önüne çağrı yaptı.

24 Nisan 1915'te yaşanan Soykırım'da yitirilen ve sonrasında ırkçı saldırılarda yaşamını yitiren Ermenileri anmak üzere binlerce kişi Taksim İstiklal Caddesi'nde toplanmaya başladı. Bu sırada “Ermeni Soykırımı Yok, Türk Soykırımı Var” yazılı Genç Türk imzalı faşist grup ırkçı sloganlar atmaya

başladı. Çevik kuvvet İstiklal Caddesi'nden Fransız Konsolosluğu önüne anma için gelmekte olan kitleyle faşist grubu ayırmak için grubu çembere aldı.

İstiklal Caddesi'nde “Soykırım Sürüyor” yazılı pankartı açan grup, 1915'te soykırımda ölen Ermenilerin resimlerini ve dövizler taşıyarak Fransız Konsolosluğu'nun önüne doğru yürüyüşe geçtiğinde kitlenin önu önce çevik kuvvet tarafından kesildi ama kitlenin ısrarı sonucunda polis geri çekilmek zorunda kaldı.

Anmada AGU Europe Direktörü Nicolas Tvitian ve Ermeni Soykırımını Anma Platformu adına basın açıklaması yapılırken, soykırımda yakınlarını kaybeden Ermeniler de onlara ait anıları aktardılar.

Ermeni Soykırımını Anma Platformu adına yapılan açıklamada 20. yüzyılın en kanlı, en acılı en büyük trajedilerinden birinin 100 yıl önce bugün yaşandığı, Osmanlı İmparatorluğu'nu yönetenler tarafından düğmeye basılarak yapılan soykırımda dış hekim, mil-

letvekili, gazeteci, yazar, ve aydınların aralarında Ermeni halkının kanat önderleri ve sözcülerinden 235 kişinin tutuklanarak katledildiği ifade edildi.

24 Nisan'ın Anadolu'nun en köklü halklarından birisinin tasfiyesinin ve soykırımının başlangıcı olduğunu belirtilen açıklamada, iki yıl içinde Anadolu'nun Ermenisizleştirildiği, Süryanilerin de aynı şiddete maruz kaldıkları, bir halkın bütün kültürüyle imha edilirken bir arada yaşama kültürünün de şiddetli bir darbe aldığı söylendi.

Binlerce tarihi yapı, kilise ve okulun da bilinçli olarak harabeye dönüştürüldüğü, sanki Ermeniler gibi onların da bu topraklarda hiç olmamışlar gibi yok edilmeye çalışıldığı ifade edilen açıklamada yaşanan soykırım ve yok etme çabasının boyutları ortaya kondu.

Divan İşçilerine Taksim'de Saldırı

Taksim Divan Otel önünde oturma eylemi yapan işçilere polis saldırdı.

İşlerine geri dönmek için haftalardır eylemde olan Divan Pastanesi işçileri, 26 Nisan günü Taksim Divan Otel önünde oturma eylemi yaptıkları sırada çevik kuvvet polisleri tarafından saldırıya uğradı.

Polisin biber gazı ile saldırısında bazı işçiler baygınlaşarak, ardından da copla saldırdı. Gıda İş Sendikası, “Hiç bir saldırı direnişçi divan işçilerinin mücadelesini engelleyemez. Onurlu mücadelemiz devam edecek” diye saldırıya protesto etti.

“Kademeyi Değil İş Cinayetlerini Durdurun!”

İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi'nde taşeron işçilerinin çalışma şartlarının düzeltilmesi, işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin alınması için onlarla birlikte mücadele eden Göğüs Hastalıkları Anabilim Dalı hekimlerinden Dr. Coşkun Canvar'a taşeron firma tarafından verilen İSİG eğitiminin niteliksiz oluşuna karşı çıktığı için 1 yıl kademe durdurma cezası verilmesi sağlık emekçilerinin katıldığı kitlesel eylem ile protesto edildi.

İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi bahçesinde 21 Nisan günü İstanbul Tabip Odası, SES İstanbul Şubeleri, Dev Sağlık-İş, Genel-İş, Taş-İş-Der, Eğitim Sen Üniversiteler Şubesi üyeleri ve TTB Tıp Öğrencileri Kolu'nun kitlesel olarak katıldığı eylemde hastane bahçesinde yürüyüş ve basın açıklaması gerçekleştirildi.

Dr Coşkun Canvar üniversitenin rektörüne, dekanına, başhekimine seslenerek; “Sizin memuriyette kalma şartlarınız boyun eğmekse, itaat etmekse, niteliksiz işçi sağlığı hizmetleriyle katlettiğiniz emcek bir insanın ölümüne sessiz kalmaksa hiç düşünmeden atın bizi memuriyetten. Bu ülkede hekimlik yapmak için sizin memur kadronuza falan ihtiyaç duymayız.”

İstanbul Tabip Odası Genel Sekreteri Samet Mengüç eylemi düzenleyen kurumlar adına yaptığı açıklamada Canvar'ın üniversite yönetimi tarafından işten atmanın bir önceki kademesi olan ciddi bir cezalandırma girişimi ile karşı karşıya olduğunu söyleyerek, “Dr. Coşkun Canvar'ı cezalandırmak, görevden atılmasının yolunu açacak ceza olan ‘kademeyi durdurmak’ yerine, meslek hatalıklarımı, güvencesiz çalıştırmayı, iş cinayetlerini ve taşeronlaştırmayı’ durdurun” dedi.

Basın açıklamasına katılan tüm kurumların bu konunun takipçisi olacakları belirtilerek sloganlarla sonlandırıldı.

Soma Duruşması Haziran'a Ertelendi

Soma'da katledilen madencilerin duruşmasının ilk beş gününe geçen sayımızda yer vermiştik. Uzun saatler, günler süren ifadeler, savunmalar ve okunan iddianameler boyunca sermayenin kendini aklama çabalarına, suçlamaları savuşturmalarına olduğu kadar madenci ailelerinin acılarına, isyanlarına da tanık olduk.

Gazetemiz geçen sayısı baskıya girildiğinde duruşma devam ediyordu. Toplam 8 gün süren duruşmanın son üç gününü şöyle özetleyebiliriz:

6. Gün

Soma Duruşması 6. günü olan 21 Nisan'da tutuksuz sanık Fahri Pançar'ın sorgusu ile başladı. Ardından Hilmi Karakoç'un sorgusuna geçildi, Karakoç gaz maskelerinin 6 ayda bir kontrol edildiğini söylüyor, kendi maskesine de en son 1 yıl önce bakılmış.

Serhat Dinç de sorgusunda "Top atımlarından 15-20 dakika sonra gaz değeri düşer: 4-5 hatta 12 saati bulmaz" dedikten sonra Hakim yüksek gaz değerlerini sorunca "O konuda yorum yapmak istemiyorum. 12 saati bulan yüksek gaz değerini Serdar arkadaş söyleyecek" dedi. Sanıklar sorgu için işbölümü yapmışlar aralarında. Ve Dinç neredeyse hiçbir şeyi hatırlamadığını söylüyor.

34. tutuksuz Sanık Mehmet Uçgun'un sorgusuna geçildi. Uçgun: "Klasik ayaklarda top atımı yapılırken her zaman emniyetçi bulunmazdı" diyor, yüksek gaz değerleri sorulunca da

"Olaydan sonra hafıza kaybı yaşadım ama haberim varmıştır... Sıcaklıktan değil de(?) kontrol amaçlı su tutardık. Ben 2009'dan beri çalışırım. 1 kez bakım yapıldı maskelere. Tatbikat yapılmadı. Olay günü duman seyredikten sonra bir ölçüm yaptım. Oksijen 14-15 birim düşmüş, Karbonmonoksit 800 PPM'i bulmuştum." diyor.

Sanık Saltuk Alp Demir de sorgusunda "Top atımından sonra bir kez ölçüm yapılır; bir daha yapılmazdı. Yangın ve acil durumlar için eğitim almadım" deyince yine ailelerden ses yükseliyor, "Böyle bir şey olur mu? Katillerr!"

Tutuksuz sanık Serdar Günay da ailelerin tepkisini çekiyor. Günay "Madende risk yoktu" diyor, aileler "Vcdanın var mı?" diye bağırıyor. Uğur Karabulut'un sorgusunun ardından duruşmaya ara veriliyor.

Bu defa sanık avukatları söz alıyor. Avukatların genel savunusu da müdafii oldukları sanıkların olayla ilgilerinin olmadığı ve bilirkişi raporunun taraflı hazırlanmış. Ve bu faciada sorumlu neredeyse ölen işçiler çıkacak. Kısa süre sonra da suç, "marjinal terör örgütleri"ne

kalıyor. Devrimci avukatlar, "Bizler sizinle aynı mesleği icra etmekten utanıyoruz" diye yorumlar yapıyorlar.

7.Gün:

Soma Davası duruşmasının 7.günü yine sanık avukatları savunma yapıyor. Avukatlardan birinin savunmaya Orhan Veli'den bir şiir okuyarak başlaması büyük tepki yarattı, hem salonda, hem kamuoyunda... "Şiir bizimidir; aşk bizim, kavga bizim... Size anca ölüm, zulüm ve katliam yakışır. Haddinizi bilin!"

Ve sanık avukatları da aynı noktaya varıyor: "Asıl sorumlular TKİ, MİGEM ve 2009 yılında ihaleyi devir alan Soma Holding yetkilileridir."

Müşteki avukatlarından Av.Serhan Özbek de, "Sanık avukatları ideolojik deyip durdular: İdeolojik olan düşük maliyet, yüksek kârdır. Bu olayın bu salonda bulunanlardan daha fazla sanığı vardır. Hatta ağır sorumlular burada değillerdir. İşyeri eğitimi istatistiği veriyorsunuz da ölen 301 işçi bu istatistiğin içinde mi acaba?" dedi.

Av.Ümit Erdem ise, Bakan Taner Yıldız, Bakan Faruk Çelik ve birkaç önemli şahsın tanık olarak dinlenilmesini talep etti, "TKİ müdürü, 5,5 milyon ton kömürü 40 milyon tona çıkaracağız" demişti. Nasıl yaptıklarını gördük" dedi.

8.Gün:

Duruşmanın son günü... Aileler yine pankartlarıyla yürüdüler sabah duruşma salonuna. Aileler, "Soma'nın Kömürü Katilleri Yakacak" diyorlar. Ve söz sırası aile avukatlarında. İlk olarak Manisa Barosu eski başkanı Av. Zeynel Balık söz aldı ve kamu görevlilerinin yargılanması hakkında yürütülecek soruşturma hakkında talepte bulundu.

TBB İnsan Hakları Komisyonu adına söz alan Av.Serhan Özbek ise mahkemeye 190 sayfalık bir rapor sundu.

ÇHD Genel Başkanı Av. Selçuk Kozağaçlı söz aldığımda "Biz çalışmak için yer altında olanların, yer altında ölenlerin avukatıyız" dedi. Ardından sanıkların sorgu aşamasındaki beyan ve ta-

virlerini değerlendirdi.

Söz alan Av. Hatice Aslan Atabay ise patron Can Gürkan ve genel müdür Ramazan Doğru arasındaki ilişkiyi değerlendirdi, "Şirketin imza yetkisi bulunmayan Ramazan Doğru'ya cezai sorumluluk yükleyen kararı kanun dışıdır" dedi, tutukluluk hallerinin devamını talep etti.

Av. Sercan Aran da defterleri doldurmayan ve kontrol etmeden imzalayan Fuat Ünal Aydın'ın ve topçu defterlerini mahkemeye sunmayıp avukatı aracılığı ile tasnif eden Ergün Yılmaz'ın tutuklanması gerektiğini söyledi. Av. Ceren Uysal tutuksuz sanıklardan Serhat Dinç ve Serdar Günay'ın tutuklanmasını talep etti, "Kimse burada 'madende risk yoktu' deme cüreti gösteremez" diyor, "Ölme ihtimaline rağmen bu insanlar madene iniyorsa, burada bir yoksulluk vardır."

Av.Enver İşler söz aldı, menfaat çatışması bulunan sanıkların müdafiliğini yapmakta olan avukatların dosyadan çekilmesi talebinde bulundu. Av. Can Atalay da "Biz burada birbirimize baksak da ölüme bakıyoruz. Taner Yıldız'ı unutmuyoruz. Alp Gürkan'ı bir an olsun aklımızdan çıkarmıyoruz. Madenci ailelerinin sadece vekili değil, onların bir parçasıyız. Onur duyuyoruz" dedi. Can Atalay sanık avukatlarının Orhan Veli şiiri okumasına Nazım Hikmet ile Emile Zola'nın Germinal'i ile yanıt verdi "Germinal'den bahsedebiliriz. 200 yıldan bu yana hiçbir şeyin değişmediğini biliyoruz" dedi.

Duruşmaya verilen arada avukatlar ve aileler açıklama yaptılar. Av.Selçuk Kozağaçlı "4 sanık daha tutuklanmalı. Bu davanın parayla üstünü örtemezler" dedi.

Duruşmada aile avukatları "Biz

Soma avukatıyız. Soma'yı bilmezsiniz. Burada pek seçeneğiniz yoktur. Ya madenci olursunuz ya şanslısınız okursunuz. Madenciyiseniz ve şanslısınız emekli olursunuz ya da ölürsünüz." dedi.

Ölen başmühendis Mehmet Efe'nin ailesinin avukatı söz aldı, tüm sanıklar ölmüş olmasını fırsat bilerek sorumluluğu Mehmet Efe'ye atmışlardı. Avukat, "Mehmet Efe C sınıfı iş güvenliği uzmanıydı. Yer üstünde olduğu halde madene inip 140 kişinin hayatını kurtardı." dedi.

Bir süre sonra da Cumhuriyet savcısı mütalaa verdi. Topçu defterlerinin artık delil niteliğini kaybettiğini, dosyaya sunulmasının gerektirmediğini, tutuklu sanıkların tutukluluk hallerinin devamını, tutuksuz 4 sanığın tutuklanması taleplerinin reddini istedi.

Sanık Can Gürkan müdafii de mütalaaaya karşı beyanlarını sundu, aileler tepki gösterdi, aileler, "Gün yüzü görme-yin" diye haykırdı. Avukat "sanığın tutuklanması için delil yok" dediğinde aileler, "301 ölü, 462 tane çocuk delil var." diye cevaplıyor. Bir madenci eşi: "Hepsi ailelerini İstanbul'a, Antalya'ya gönderdiler. Suçsuzlarsa gelsin Soma'da gezsinler" diyor. Kimisi de haykırıyor, "Hakim bey siz onları salın da bizi tutuklayın."

Akşam saatlerinde ara karar verildi. İlk olarak madenci yakınları dışındaki katılma talepleri reddedildi. Başta ODTÜ ve Hacettepe Üniversiteleri olmak üzere birçok üniversiteden bir kişi yardımı almak üzere talepte bulunulmasına; ileride yapılması ihtimali olan keşif için uygun ortamın hazırlanmasına; olayın görgü tanıklarının duruşmada dinlenilmesine; 4 sanık için tutukluluk taleplerinin reddine; menfaat çatışmasının celse arasında değerlendirilmesine; tüm defterlerin bulunması için Soma Holding A.Ş. de arama yapılmasına; önceki tüm iş kazaları dosyalarının derlenmesine; tutuklu sanıkların tutukluluk hallerinin devamına; duruşmanın 15/06/2015 - 09:00'a bırakılmasına karar verildi.

Soma'da katledilen madencilerin mahkemesi, 8 günlük duruşmanın ardından 15 Haziran'a ertelenmiş oldu.

Dinci Faşistlerden Alevi Katliamı

Din adına katliamlar yapan katiller sürüsünün son hedefi, Suriye Hatay sınırında Alevilerin yaşadığı İštebrak Köyü oldu.

25 Nisan'da Cısr eş-Şuğur'u ele geçiren gerici faşist El Kaide'nin Suriye Kolu olan El Nusra cephesi, Cısr eş-Şuğur'un yaklaşık 3 kilometre güneybatısında yer alan ve çoğunluğunu Alevilerin oluşturduğu İštebrak Köyü'nde katliam yaptı. Düzenlenen saldırıda aralarında kadın ve çocukların da bulunduğu en az 69 kişi katledildi. Bölgedeki yerel kaynaklar ise bu sayının daha fazla olduğunu söylüyor, katliamın ardından köyde yaşayanların komşu köy ve kasabalara kaçtığı bildiriliyor.

Sosyal medyada yayımlanan videolarda, ağır silahlarla yerleşimlerin hedef alındığı, saldırıdan kaçan köy halkının araçlarının yol kenarına yerleştirilen mayınlarla patlatıldığı ve katil sürülerinin kalabalık gruplar halinde köye girdiği görülüyor.

Alevi Katliamı Protesto Edildi

29 Nisan

25 Nisan'da Antakya'ya sınırı olan İštebrak köyüne El-Nusra tarafından yapılan saldırıda Aleviler katledilmişti. Bu haberlerin üzerine Antakya'da 29 Nisan günü saat 19.00'da yapılan eylem çağrısına yüzlerce insan katıldı.

Hemen yanı başlarında yaşanan katliama öfkesi büyük olan halk, sloganlarla yürüyüşlerine başladı. Yürüyüş boyunca "Suriye Halkları Yalnız Değildir", "Burası İštebrak Hepimiz Aleviyiz", "Suriye Faşizme Mezar Olacak", "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız" sloganları atıldı. Kitle Yeloğlu Köprüsüne geldiğinde polis kitleye toma ile saldırdı. Kısa süre yaşanan çatışmanın ardından kitle Uğur Mumcu'ya doğru yürüdü ve eylem burada atılan sloganlarla son-

buldu.

30 Nisan

İštebrak'ta yaşanan Aevi katliamına tepki olarak Samandağ esnafı kepenk kapattı. Yüzlerce Samandağlı da yürüyüş yaparak slogan attı. Abdullah Cömert Parkında uzun süre sloganlar atan kitle daha sonra dağıldı.

Antakya'da da saat 18.00'de Eğitim-Sen'in çağrısı ile Eğitim-Sen önünde bir araya gelen kitle, buradan sloganlarla Saray Caddesinden Uğur Dershanesi önüne yürüdü. Kitle sık sık alkışlar ve ışıklar eşliğinde ajitasyon konuşmaları yaptı. Basın açıklamasını Eğitim-Sen adına Atif Kılıç okudu.

Basın açıklamasında "25 Nisan'da Suriye'de, Hatay'ya 25 km yakınlıkta Cısr eş-Şuğur'u ele geçiren çeteler 26 ve 27 Nisan tarihlerinde Cısr E-Şuğur'un yaklaşık 3 km güneybatısında yer alan ve çoğunluğunu Alevilerin oluşturduğu İštebrak köyü'nde katliam yaparak yüzlerce sivil insanı katletmiştir. Basına yansıyan bilgiler katliamın boyutlarının daha da bü-

yüyeceğini göstermektedir. Kamuoyunun şunu iyi bilmesini istiyoruz ki; emperyalizm ve işbirlikçisi AKP hükümeti 'eğit-donat' projesi çerçevesinde Antakya'mızda Serinyol Askeri Kışlasında bu katil sürülerini eğitip silahlarla donatarak Suriye'deki masum sivilleri öldürmeye, katliamlar yapmaya gönderiyor. Dün Şam'da, Lazkiye'de Kobane'de Şengal'de cihatçı çetelere karşı direniş adını tarihe kazıdıysa inanyoruz ki halkların dayanışması ve ortak mücadelesiyle Rakka, İdlip ve şu an hedefte olan Lazkiye'de direniş tarihi kazıyacak, katliamcı çetelerden temizlenecektir." denildi.

Basın açıklaması sloganlarla sona erdi.

"Sessiz Kalma Katliama Ortak Olma!"

Alevi örgütleri ile KESK, TMMOB ve TTB, El Nusra'nın İštebrak'taki Arap Alevilerine yönelik katliamlarını Galatasaray Meydanı'nda basın açıklamasıyla protesto etti. Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, Hacı Bektaş Veli Anadolu Kültür Vakfı, Hubyar Sultan Alevi Kültür Derneği, Alevi Kültür Derneği, Alevi Bektaş Federasyonu, Sultangazi Pir Sultan Abdal Cemevi, Demokratik Alevi Derneği, İstanbul Arap Alevi Gençlik Meclisi, KESK, DİSK, TOMMB ve TTB, Hatay sınırında El Nusra'nın ger-

çekleştirdiği Alevi katliamını protesto etmek için Galatasaray Meydanı'nda basın açıklaması yaptı.

"Katliamlara sessiz kalma suça ortak olma" ve "Sessiz kalma katliamlara ortak olma" yazılı pankartların açıldığı eylem aralarında Mücadele Birliği Platformu'nun da bulunduğu devrimci örgütler ve siyasi par-

tiler de destek verdi. "Seccel Seccel Ena Arabi, Seccel Seccel Ena Alevi" ve "Emperyalizm Yenilecek, Direnen Haklar Kazanacak", "Susma Katliama Ortak Olma", "Emperyalizm Yenilecek Direnen Halklar Kazanacak" sloganları atılan eylemde KESK, DİSK, TTB ve

TMMOB adına açıklama yapan Turgut Yokuş, faşist dinci IŞİD çetelerinin gerçekleştirdiği katliamın izlerinin hala tazeliğini koruduğunu belirtti. Türkiye'nin eğitip donattığı cihatçı çetelerin Alevileri katlettiğini söyleyen Yokuş, "Katliamların aktörleri değişse de arındaki akıl değişmiyor. Bu canı sürüsüne 'yabancı savaşçı' diyenler, turlar dolusu silah gönderenler, kısaca bu çeteleri eğitip donatanlar tetiği çeken el kadar bu katliamlardan sorumludur" dedi.

Alevi dernekleri

Kanatları Yolunmuş Pegasus

UMUT ÇAKIR

Kırkbeş yıla yayılan devrimci mücadelenin önceki pek çok sarsıntısı bir yana bırakırsak; Roboski katliamından üç buçuk yıl sonra, Haziran ayaklanmasından iki yıl, Ekim silahlı ayaklanmasından sadece sekiz ay sonra, HDP onlarca kamera önünde, eşbaşkanların ağzından şu sözü veriyordu: "Ne olursa olsun, barışçıl yoldan çıkılmayacak."

Elbette HDP'yi bir komünist partisiymiş gibi alıp eleştirseydik hata yapardık. Ama onu, tüm sosyalistlerin, komünistlerin birleşeceği tek adres gibi tarif eden uzlaşmacılarımız bu çift sözümüzü olacak.

Bakınız; Marx ve Engels, 1848 devrimlerinden 31 yıl sonra 1879'da artık "kanlı devrim yolunu izlemek niyetinde" olmadıklarını açıklayan Alman oportünizmine nasıl sert bir cevap veriyorlardı:

"Berlin bir başka 18 Mart'ı (Almanya'da 1848 Devrimi'nin başladığı gün) daha yaşayacak kadar cahillik ederse, sosyal demokratlar 'barikat manyağı ayakta kalmı' gibi çarpışmalara katılmak yerine 'legalite yolunu izlemeli' frene basmalı, barikatları temizlemeli ve gerekirse, tek yanlı, kaba, cahil kitlelere karşı şanlı ordunun yanında yürümelidir. Bu baylar kastetiklerinin bu olmadıkları ileri sürerlerse, o zaman neyi kastediyorlar?" (Seçme Yazışmalar, Cilt II, sf. 120).

Ne cesur ne de heyecanlı çarpan yürek varmış bizim ihtiyarlarda, devrimin üzerinden 31 yıl geçmiş ama yine de onu geleceğe ertelemek isteyenlere karşı nasıl da acımasızlar. Peki ruhları mumiyaşmış bizim uzlaşmacılarımız ne öneriyorlar halklara? Yeni Roboskiler için havada türlü çeşit helikopterler tur atıyorken, Haziran'ın kızıl hayaleti halen daha hükümetin uykularını kaçırıyor ve her akılsız yasaklamayı bu korkuyla açıklamak zorunda kalırken; Kobane isyanının hendekleri bile henüz kapanmamışken, "ne olursa olsun barış" diyenler, bu sözün anlamı üzerine hiç düşünmüyorlar mı? Katliamın ağır tehdidini hissedip barikatlar kuran Roboski halkına "Aman, sessiz durun" demek mi bu? Haziran kabusundan uykuları kaçan hükümete, "Biz yeni bir Haziran şiddeti yaşanırsa, onu barışçıl sınırlara çekmek için uğraşacağız" güvencesi vermek mi? Ve sonra dönüp Rojava halkına "Bizden yeni bir Ekim dayanışması beklemeyin, devrimin şiddeti sınırnı bu yanına geçemeyecek" denmiş olmuyor mu? Eğer hiçbirini söylememişse "Ne olursa olsun barış" lafının anlamı ne?

Ama gücünü devrimin ateşinden ve sokaktan alan bir parti parlamenter yola bir kez girmeye görsün, devrimci olan ne varsa ardında bırakmak için elinden geleni yapar. Yalnızca bir niyet sorunu değil bu. Uzun ve kanlı bir iç savaştan geçen mücadeleyi, parlamentoya havale etmeye kalkan her parti, bu reddi mirastan kaçınmaz. İç savaş toplumu keskin departmanlara bölmüştür çünkü. Haklılığı süngüleri ucunda karşı tarafa kabul ettirmek yerine, belagatin gücüne dayananlar, daha fazla oy, daha fazla yandaş bulabilmek için şimşekleri üzerine çekmemeye çalışırlar, devrimin harekete kazandırdığı tüm karakter sağlamlığından vazgeçerler. İç savaşın ortasında parlamentoya tünel kazmaya çalışmanın bedeli budur.

Söylediklerimizin kanıtını, HDP'nin seçim vaatlerini içeren beyanname sunuyor. Bütün komünist ve sosyalistlerin tek adresi olarak ilan edilen bir partinin, eğer 8 Haziran sabahı hükümet kuracak çoğunluğu kazanırlarsa neler yapacağını öğrenmek gerçek bir ibret dersidir.

Örneğin, o sabah Kürt halkı, kendi kaderini tayin edemeyeceğini görecektir. Çünkü beyanname ezilen ulusun nasıl yaşamak istediğini belirleyecek referanduma ait tek satır yok. Kürdistan ilhak statüsünü kaldırmak için atılacak ilk adım, yani ordu ve polis bu bölgeden çekilmesi yok. Resmi dil uygulamasının kaldırılacağına dair tek satır yok. Bu arada, Kıbrıs'taki işgalin o sabah ve sonraki sabahlar devam edeceğini söyleyebiliriz.

Başka Ne Yok Beyanname.

TMY, PVSK ne olacak, pek ya F tipleri? Ama rahat olun, hasta tutsaklar derhal bırakılacak, teselli ikramiyesi niyetine.

Zorunlu askerlik yerinde kalıyor, ama vicdani red kabul edilecekmiş. Militarizm doğuran yüzlerce uygulama dururken, vicdani red bile cesaret işi olacak elbette.

Bu arada, hani soma işçileri "madenler kamulaşsın" diyorlardı ya, işte o sabah onlar da avuçlarını yalayacaklar, madenler patronlara teslim.

Kredi kartı borçları da "yeniden yapılandırılacak". Yani borçlar kaldırılmıyor, bir şekilde ödenecek. Bu ancak bankalar için müjde sayılabilir. Ev sahiplerine de müjde var. Kiracılar 250 TL yardım edilecek, tabi bir kira üst tavana belirlenmediği için uyanık ev sahipleri bunun kiraya zam olduğunu hemen kavrayacak.

Her satırında burjuva sınıfı ürktürmemek, öfkelen-dirmek kaygısı sinmiş bu seçim beyannamesi, Demirel'in meşhur seçim vaatleri yanında sönük kalan vaatlerle, emekçi halkta ne kadar heyecan yaratır bilemiyoruz. Ama altı üstü bir barajı aşmak için bu kadar ödünler veriyorsa, gerçek bir hükümet olma yolu açılrsa, başka hangi ödünler verileceğini hesap etmeye çalışan burjuvaziyi heyecanlandırdıkları kesin.

Şimdi denecek ki, "Ama biz bu konuların hepsine dair bir fikir oluşturmuştuk, bunlar biliniyor. Sadece gereksiz tartışmalarla bize oy verebilecek kitlenin kafasının karışmasını önlemek istedik."

Öyleyse doğru adrestesiniz. Burjuva parlamentosu tam da böylesi politik ikiyüzlülük için tasarlanmıştır.

Gençlik Konferansı ve Devrim İddiası

Bütün dünya işçi sınıfı ve emekçi halklarının isyan ve ayaklanmalarıyla yeni bir devrimler çağı sükün ediyor. Devrimci gençlik bu çağın içeriğine uygun, daha etkin bir rol üstlenmelidir.

Kurulu sistemden toplumsal, düşünsel vb. kopan geniş kitleler devrim cephesinde yerini alıyor. Ezen ve ezilen sınıflar arasında ki çelişki derinleşiyor ve sınıflar arasında ki kavga büyüyor. Devrim cephesine doğru olan bu akış, sıçramalı bir hareket halini alıyor. Zamanın sorununu "Şimdi Devrim Zamanı" ile cisimleştiren leninistler, yığınların bu sıçramalı değişimine devrim iddiasıyla karşılık veriyor. "Şimdi Devrim Zamanı" somut durumun bir ifadesi olarak öne çıkıyor. Böylece Leninist Gençlik dünyayı devrimci temelde yeniden örgütlenme mücadelesinin de somut devrim hedefiyle, politik-pratik öncülüğe uygun hareket ediyor.

Zaten yeni toplum ve yeni insan da başka türlü yaratılmıyor. Proletarya ve onun devrimci gençliği, "dünyayı değiştirme" tarihsel misyonunu ancak iddiasında sonuna dek gitme iradesini gösterirse gerçekleştirebilir. İddiası olan devrimci gençlik "insanın insan üzerinde ki sömürüsüne son verecek bir dünyanın mimarı olan işçi sınıfının etkin bir gücü olabilir.

Sosyalist Küba'nın devrimci önderi Fidel Castro, kısa bir süre de yüzbinlerce insanı, etrafında topluyor, küçük bir gruptan yüzbinleri peşinde sürükleyen sosyalist bir hareket yaratıyor. Bu büyük iddia insanı için, Che, devrimi nasıl yaptıklarını soranlara şu cevabı veriyor: "Fidel Castro Ruiz denen o doğagücü sayesinde."

Deniz Gezmiş, İçişleri Bakanının "Nereden geliyordun?" sorusunu, "devrim yapmaktan" diye

cevaplayarak iddiasını ortaya koyuyor. Bugün Türkiye ve Kürdistan devrim hareketinin güçlü, sarsılmaz değerleri kaynağını bu iddiadan alıyor.

Bu büyük insanlık ideali, Bolşevikler de, "Biz Bolşeviklerin ele geçiremeyeceği hiç bir kale yoktur" diye söze geliyor, '17 Büyük Ekim Sosyalist Devrimiyle sonuçlanıyor. Demek ki devrim, iddialı çıkışların meyvesi oluyor. DÖB'ün, ÖDTÜ'de, 28 Mart'ta gerçekleştirdiği konferans bir başka iddianın ve ısrarın sonucudur. Sinan Cemgil'in arandığı yıllarda onbinlerce öğrenciye seslendiği, tribününde Sinanların büyük iddialarının yazıldığı o stadyum da, yıllar sonra gençliğin bu devrimci buluşması hafızalara kazınacak! Sadece coşku ve heyecanı ile değil, ortaya çıkan devrimci iddiasıyla da unutulmayacak. Bu konferans Sinan'ın Nurhaklarda söylediği "hiç sönmeyecek bir ateş yakıyoruz" sözünün teyidi oldu.

Konferansın sonuç metninden -tüm engellemelere rağmen- amacına ulaştığı görülüyor. "Devrim" yazısının önünde ki o fotoğraf biçimsel olmaktan öte bir iddaiyi resmediyor. Şu unutulmamalı, devrimci gençlik mücadelesinde bu tür engellemeler geçmişte oldu, bugün oluyor ve yarın da olacaktır. DÖB, uzun yıllar bu engellemelere rağmen öğrenci gençlik mücadelesinin de devrimci olanı temsil ediyor.

DÖB'ün kurucuları bugün hayatta değil. Ama, bugün, bu tür saldırı ve engellemelerin gençliği yıldıramadığı ortadadır. "Dünyayı değiştirme" iddiası zorluklara, engellemelere ve saldırılara göğüs germeyi gerektirir. Ve bunun sonucu olarak, bu zorluklara rağmen mücadele, biz de bir karakter şekillenmesi yaratır. Leninist gençliğin karakteri, Denizlerden bu yana zorlu devrimci mücadele içerisinde şekillendi. Devrimci olan, devrimin güvencesi olan karakterdir. Konferansla birlikte Leninist gençliğin bu tür engellemelere Denizlerin çüretile karşı koyacağı ortaya çıkmıştır.

Konferans gençliğin önüne somut bir hedef koyuyor:

"Politik Özgürlük Kazanılmadan Akademik Özgürlük Kazanılmaz". Böylece öğrenci gençliğin en temel sorunlarının politik özgürlük yoluyla çözülebileceği belirlemesini yapıyor. Politik Özgürlük, işçi sınıfı ve emekçi halkların toplumsal kurtuluşuna giden yoldur. İşçi sınıfının toplumsal kurtuluşuna giden yoldur. İşçi sınıfının toplumsal kurtuluşu, onun politik kurtuluşundan ayrılmaz. DÖB, öğrenci gençliği mücadelesinin hedef noktasına sermaye egemenliğini yıkmayı koymaya ve bu iddia etrafında birleşmeye çağırıyor. Bu, öğrenci gençlik mücadelesinin acil sorununu tespit etmenin yanında günün görevini ifade ediyor.

yor.

Şüphesiz konferansa katılan her katılımcı, etkinliğin devrimci coşku ve içeriğinden çok şey almıştır. Konferans bir çok tereddüdü-müze cevap olmuştur. Bu anlam da 28 Mart konferansı hepimize çok şey kattı. Ama bundan sonra önemli olan konferansta, hep birlikte alınan kararları ne ölçüde yaşamlştıracağımızdır. Bu iddia söz olarak mı kalacak yoksa bir daha ki konferansa bu kararları somutlaştırmış olarak mı gideceğiz? Konferansın devrimci atmosferinden, yansıyan iddialı duruştan, ikincisi olacağı şimdiden görülüyor. O halde 29 Mart'tan itibaren iddiamızı sentlere, mahallelere, köylere, okullara, fabrikalara, varoşlara götürelim! Ancak bu şekilde iddiamızın insanı olabiliriz. Denizlerden bu yana, Leninistler, yaşamda karşılık bulmayacak hiç bir iddia ortaya atmadılar. Leninist gençlik, bu bilinçle iddiasının takipçisi olalı, harekete güçlü katılım göstermelidir.

Biz iddiamız da ısrarlı ve inancılıyız. Bizim her anımızı ona adayabileceğimiz, evet böyle bir iddiamız var. Ve bu iddia, büyük komünist yazar Ostrovski'nin sözleriyle: "(büyük bir iddiaya sahip olduğu zaman insan-bn.) O zaman parçalar halinde yaşamaya son verir- karın, karaciğer ve diğerleri- Ve bir bütün olarak yaşamaya başlar. Temele indirgin de insanı diğer yaratıklardan ayıran da budur. Bir insanın gücünü oluşturan budur. Ve yalnızca insanları değil, ulusları da kahramanlar haline dönüştürebilen büyük bir ideal vardır: KOMÜNİZM"dir.

Gençlik bu büyük iddia ile "körükleyecektir yaşam ateşini"

Ve biz buna gerçekten hazırız.

Kobane Yeniden İnşaa Konferansı

Kobane Kantonu Eşbaşkanı Enver Müslüm'ün çağrısıyla Diyarbakır'da savaştan sonra Kobane'nin yeniden inşasına yönelik tartışmaların ve planlamaların yapıldığı bir konferans düzenlendi.

'Kobane'yi Yeniden İnşaa Etmek İnsanlık Değerlerini Sahip Çıkmaktır' şiarıyla düzenlenen konferans, Kobane Eşbaşkanı Enver Müslim, Demokratik Toplum Partisi Eşbaşkanı Hatip Dicle ve PYD Eşbaşkanı Asya Abdullah'ın açılış konuşmasıyla başladı.

İlk gün, Kobane'de yaşanan savaştan toplumsal ve siyasal sonuçları üzerinde duruldu. Kürdistan'ın dört parçasından ve Avrupa'dan, Suriye, Lübnan gibi ülkelerden gelen delegeler Kobane'deki savaşla ilgili görüşlerini aktardılar. Kobane'nin özgürlük savaşında düşenler ve hala cepheye DAİŞ'e karşı savaşanlar selamlandı. Kobane'nin yiğit evlatlarının ve dünyanın dört

bir tarafından gelen enternasyonal savaşçıların Kobane'yi IŞİD çetelerinden temizlemelerinin, tüm dünyadaki halkların özgürlük umudunu yükselttiği, aynı beraberlik ruhu ve enternasyonalist anlayışla yeniden inşayı örgütlemek gerektiği ortak görüş olarak konuldu.

Kürtlerin ulusal birliğe, beraberliğe olan ihtiyacı, özellikle Kürdistan'ın dört bir tarafından gelen delegeler tarafından sık sık vurgulandı. Biz de Mücadele Birliği olarak Kobane'deki özgürlük mücadelesinin sadece Kobane, Rojava değil, aynı zamanda Türkiye'deki ve dünyadaki tüm ezilen sömürülen halkların mücadelesi olduğunu ve orada inşa edilecek yeni yaşamın da yine Kürt-Türk halklarının, dünya halklarının birlikte çabasıyla

olabileceğini, yeniden inşa konusunda heyecanlarını paylaştığımızı ve enternasyonal birincimizin gereği olarak üzerimize düşeni yapacağımızı ifade ettik.

DİSK İnşaat-İş Sendikası gönderdikleri mesajla konferansı selamlayıp, Kobane'nin yeniden inşasında çalışmaya hazır olduklarını ilettiler.

Konferansın ikinci günü Kobane'nin savaştan sonraki fiziki durumuyla ilgili raporların sunumuyla başladı. Kentin ve köylerin yıkım oranları, alt yapı, sağlık hizmeti, eğitim ve tarımdaki son durum aktarıldı. Kobane kanton yönetimine bağlı çalışmak, çeşitli yardım kampanyaları örgütlemek üzere delegasyonlardan 15 üyeden oluşan bir koordinasyon kuruldu. Konferans bu koordinasyonun yeniden inşa, sağlık, eğitim, kadın ve çocukların rehabilitasyonu gibi konularda neler yapılabileceği ile ilgili çalıştaylar örgütleme kararı aldı.

2-3 Mayıs tarihleri arasında yapılan Kobane Yeniden İnşaa Konferansı, Sonuç Bildirgesinin hem Kürtçe hem de Türkçe okunmasıyla sona erdi.

Antakya Devrimci Öğrenci Birliği'nin her sene 23 Nisan'da geleneksel olarak 1 Mayıs 6 Mayıs öncesi gerçekleştirdiği piknik, "güneşe yürüyoruz" şiarıyla gerçekleşti.

Gençlik Güneşe Yürüdü

Saat 10.00'da bir araya gelen gençler piknik alanına gittiler. Yolculuklarını türkülerle marşlarla gerçekleştiren gençlik piknik alanına vardığında ise eğlence başlamış oldu. Uzun süre top oynayıp at binip halaylar çeken gençler, kötü hava şartları nedeniyle etkinliğin bir kısmını kapalı alana taşıdı.

Eğlencenin ardından yemek yiyen gençler havanın güzel olmasından yararlanarak doğa yürüyüşüne çıktı. Yürüyüşlerini yine türküler marşlar ve sloganlar eşliğinde yaptılar. Yürüyüş sonrası bir araya gelen gençler burada 1 Mayıs ve 6 Mayıs'ın önemi üzerine uzun konuşmalar gerçekleştirdiler.

1 Mayıs'ta Taksim ısrarının nedenleri ve 6 Mayıs Denizleri anma etkinliğinin önemi üzerine konuşmalarını yapan DÖB'lü gençler, gelen bütün gençleri 1 Mayıs'ta Denizlerin bayrağıyla alanlara, 6 Mayıs'ta Denizleri Anma Etkinliğine davet ederek pikniği sonlandırdı.

Kibele'nin Kadınları Antakya'da

Antakya Ayışığı Sanat Merkezi olarak İstanbul'dan getirilen "Kybele'nin Kadınları" oyununun çalışmaları haftalar öncesinden başlamış, bildiriler ve davetiyelerle kapı kapı dolayarak herkesi herkesine davet edilmiştir.

Son dört günde Samandağ Abdullah Cömert Alanı'nda açılan stantla son çalışmalarını da tamamlanan oyun, 26 Nisan'da izleyicisiyle Antakya Samandağ'da buluştu.

Davetilerin gelmesiyle birlikte sahneye Antakya Ayışığı Sanat Merkezi adına çıkan sanat merkezi emekçisi bir kadının ezilimi ve kurtuluşu üzerine yaptığı konuşmadan sonra saat 20.00'de başlayan oyun, tarihten kadın karakterle kadınların yılmayışını, mücadelelerini anlattı. Oyunda geçen Hypatia, Trikeri adası kadınları, Leyla Kasım daha nice cesur kadın izleyicileri adeta büyüledi, oyun sık sık alkışlarla kesildi.

Oyunun müzikleri ise bir o kadar etkileyiciydi. Oyunun müzikleri Emeğe Ezgi tarafından sahne arkasından canlı olarak yapıldı.

Oyunun sonunda Devnim tiyatro Atölyesi adına söz alan Pınar Turan, izlemeye gelenlere ve oyunun Antakya'ya getirilmesinde katkıda bulunup emek harcayan Antakya Ayışığı Sanat Merkezine teşekkürlerini sunarak herkesi selamladı.

Sahneye son olarak oyunun yönetmeni Kemal Oruç davet edildi ve o da bütün davetileri selamlayarak teşekkürlerini ilettili. Oyuncular uzun süre ayakta alkışlandı.

Üç Taşın Masalı

Sevdiğimiz tüm masallar gibi bizim masalımızda "bir varmış bir yokmuş" diye başlıyor.

Az gidiyoruz, uz gidiyoruz, dere tepe düz gidiyoruz, dönüp arkamıza bakıyoruz, "bir arpa boyu yol" değil, uzun bir yol aldığımızı görüyoruz. Bu yol bizi adı olmayan bir ülkeye ulaştırıyor. Adı olmayan ülkenin halkı açlık ve sefalet içinde yaşarken, herkesin adını iyi bildiği zalim kralları lüks içinde yaşıyor. Ama bu zenginlikler aç gözlü kralın gözünü doyurmaz olmuş. Kendisi gibi zalim krallarla bir olup zayıf bir ülkeye savaş açmaya karar vermişler. Vermişler de asıl iş halkı nasıl ikna etmekteymiş.

Açlık ve sefalet içinde kıvranan halk savaşın kendisine daha büyük açlık ve yoksulluk getireceğini bilir bilmesine de, savaşı nasıl durduracağını bilemez. Dü-

şünür taşınır bir hal yol arar. Sonunda Bilge Ana'ya sormaya karar verirler. Bilge Ana iki çocuk seçer aralarından. Ve onları uzun bir yolculuk için görevlendirir.

Bu uzun yolculuğu izledik 28 Nisan günü Halkalı Kültür ve Sanat Merkezinde. Ayışığı Çocuk Oyuncuları salonu dolduran küçük büyük tüm izleyicilerin yüreğini ele geçirmişti. Bir saat boyunca yüksek bir tempoda sahnede olmak hiç kolay değildir bunu biliriz, ama onlar büyük bir enerji ile doldurdular salonu. Salondan duyulan kahkahalar, sık sık alınan alkışlar hediyeleriydi çocukların.

Başta Ayışığı Çocuk Oyuncularını, eğitmen-yönetmenleri Cihan Özdeniz'i ve Ekin Sanat Derneği'ni başarılarından dolayı kutluyoruz.

İLK 1 MAYIS DENEYİMİ

Merhaba,

Ben Mücadele Birliği Gazetesi okuruyum. 1 Mayıs günü gözaltına alındım ve 4 gün yaşadıklarımı sizlerle paylaşmak için kalemi elime alıyorum.

1 Mayıs sabahı işçi bayramını kutlamak için okuduğum gazetesinin de çağrısıyla, Şişli'ye gitmek için Dolapdere tarafına kadar vardım. İnsanlar yavaş yavaş toparlanmaya başlamıştı ve sivil polisler sürekli bizi takip ediyordu. Sayımızın arttığını fark ettikleri anda 40-50 kişilik coplu ve sivil polis grubu bize doğru hakaretler küfürler ederek koşturuyordu. Ellerinde copları sallayarak bize yaklaşınca koşturuyordu. Bir süre bizi kovaladılar ve gruplar halinde farklı noktalarda dolaşarak izimizi kaybettirdik.

Daha sonra demokratik kitle örgütlerinin gelmesiyle birlikte yürüyüşe başladık. Ve polis gerçek mermilerle bize saldırdı. Elimizden bir şey gelmediği için kaçmak zorunda kaldık. Bir sokakta biraz ilerlemişken, polis iki taraftan saldırdı. O sırada gaz fişekleri ve plastik mermilerle saldırmaları sonucu arkadaşlarımı kaybettim. Ben kadın yoldaşımı gördüğümde polis suçundan tutmuş sürüklüyordu. Yanına gitmeye çalıştım ve koca grupla birlikte bir binaya sürüklendim. Her yer bembeyaz gaz dumandı. Hiçbir şey görünmüyordu. Tek görebildiğim yoldaşımı sürüklemeleriydi ve onu bir daha görmedim. Kargaşada ben de kayboldum. Binanın etrafını kuşatma altına aldılar ve 1-1,5 saat orada kaldık. Daha sonra oradan çıktık.

Ben şu an lise son sınıf öğrencisiyim ve bir gazete kuruluşunda staj yapıyorum. O yüzden amacım aynı zamanda haber yapmaktır. Bu yüzden arkadaşlarla buluşup Beşiktaş tarafına gitmeye karar verdik.

Polis arama noktasında diğer arkadaşlar geçti, fakat beni içeri almadılar. Benim de muhabir olduğum açık olmasına rağmen, keyfi şekilde zor kullanarak itip vurarak oradan uzaklaştırdılar. Tek başıma kaldım. Başka bir polis noktasına kadar gittim. Muhabir olduğumu anlattım. Geçmeme izin verdiler ve beni kapalı bir sokağa aldılar. Daha sonra "Çantanı aramadık açar mısın?" dediler. Ben de muhabir olduğumu, haklarım bulunduğunu ve çantamı aratmayacağımı söyledim. Bunun üzerine ikisi

kadın 7-8 polis çantamı çekiştirmeye başladılar.

Ne olduğunu anlayamadan çantamı alıp beni kollarından tuttular. Aralarından bir tanesi "Çıplak arama yapın buna" dedi. Kabul etmedim ve bena devam ettiler. Müziği açan polis gülmeye baladı. Bir süre sonra aşağıya inen polisler yanımıza gelip çocuğun boğazını sıkan polise "Abi sağlık kontrolü var. İlk önce bunu götürüp getirin, sonra devam edersiniz" dedi. Bizi sağlık kontrolüne götürdüler. Sürekli küfürler hakaretlere maruz kaldık. "Yanınıza mı kalacak sandınız. Polise karşı geldiniz, elimizden sağ kurtulamayacaksınız" diyorlardı.

O gün Vatan Caddesindeki Emniyet Müdürlüğü'ne götürdüler. Saatlerce ellerimiz ters kelepçede arabada beklettiler. Orada bulunan avukatları araçlara sokmadılar. Bir avukat, ihtiyacım olup olmadığını sormak için araca çıkmıştı, bunu fark eden polis kadın avukatın üzerine yürüdü. Avukat "yasal hakkımı kullanıyorum" demesine rağmen polis, kadın avukatı kollarından tutup otobüsten hızla aşağı fırlattı. Bizlerle birlikte diğer avukatlar da olaya tepki gösterdi. Arka koltuktaki polis ise bize "Susun lan" deyip vurmaya başladı. Ellerimizde ters kelepçe olmasından dolayı yerimizden kalkamadık. Daha sonra avukatların da tepkisiyle birlikte gece yarısı kelepçeleri kestiler. Bileklerimize kan oturmıştı.

O gün yani gece çok geç saatlerde güvenlik şubeye soktular bizi saatlerce beklettiler. Çıplak arama yapmaya çalıştılar. Tepki gösterince zorla arama odasına sokup ayakta bağcıklarını kestiler. Üstümü çıkarmaya çalıştılar. Ben de bu işkenceyi kabul etmeyeceğimi söyleyince bana vura vura arama yaptılar. Daha sonra erkek polis gelip "Zorluk çıkardı mı" dedi. Kadın polis "Hem de nasıl, alnı bunu istediğini yapın" dedi. Erkek polis yine ellerimi tersten çok sıkı bir şekilde kelepçeledi. Araca bindirip Çağlayan Adliyesine götürdüler. Sonra Şişli Etfal Hastanesi'ne götürüp burada beklettiler. Artık ellerimizi hissetmiyorduk. Tepki göstermemiz üzerine kelepçeyi kestiler. Sağlık kontrolünün ardından koğuşlarda diğer arkadaşlarla karşılaştık. Kadın yoldaşlarla Çağlayan'da

aynı nezarethaneye koydular bizi. Gözaltına alındığımız andan itibaren devletin işkencelerine, baskılarına, yasaklamalarına karşı bir tepki olarak açlık grevine başladık. Bu eylemi, gözaltı süresi boyunca devam ettirme kararı aldık. Kan şekerimiz düşmesin diye şeker ve su tüketimi yapmak zorundaydık. Bunun için de sadece avukatımızdan bunları talep ediyorduk. Ancak Çağlayan'a gittikten saatler sonra avukatlar gelebildi.

Biz Çağlayan nezarethanesinde olmamıza rağmen "Burada kimse yok, boşuna gelmeyin" demişler avukatlara ve basına. Tesadüfen gelen 2 avukatla şans eseri görüşebildik. Onlar da bize hiçbir haklarını kullanamadıklarını ve müvekkilleri olmamıza rağmen görüşmediklerini ve sürekli polis saldırdığını söylediler. Bize her gün savcılığa çıkacağımızı söyleyerek sağlık kontrolüne götürüp tekrar aynı yere getirdiler. Artık zaman kavramı gitmişti. Erkeklerin olduğu nezarete lavabo yoktu ve erkekleri günlerce lavaboya götürmediler. Bizler uyurken erkek polisler nezaretin önüne gelip bizi taciz ettiler. Pazartesi günü Vatan Caddesi'ndeki arkadaşları da getirdiler yanımıza. Ve saatlerce "birazdan gideceğiz" deyip beklettiler.

Bizi gruplar halinde üst katlara çıkardılar. Neden yargılandığımızı, neler olacağımızı ne biz, ne de avukatlarımız bilmiyorduk. Çıkarken arkadaşlarla karşılaştık. Sarıldık ve sarıldığımız arkadaşlardan birisi de Süleyman Çakmak'tı. Vedalaştık ve şu an kendisi sudan gerekçelerle tutuklu.

Yukarı çıktık, orada gördüğüm manzara çok kötüydü. Müvekkilinin davasına girmek isteyen avukatları polisler saldıyorlar ve sürekli olay çıkarıyorlardı. Bu çok açıktı, yanımıza gelip sıkıştırıyorlardı. Avukat "Ne yapıyorsunuz siz?" deyince 5-6 polis avukatın üzerine atladı. Bizleri duvara yapıştırdılar. Daha sonra diğer avukatlar da olaya dahil oldu. Ardından mahkemeye çıkarıldık.

Bizler duruşma salonundayken bize işkence yapan polislerden ikisi de içeri girmişti. Arkadaşlarla birlikte ifademizden onları tespit etmemize rağmen işkencelerin sağlık raporlarıyla kanıtlanmasına rağmen somut olan bir suçta hakim "Burası yeri değil, beni ilgilendirmez" dedi. Avukatların konuşmasına izin vermedi. Sonuç olarak serbest bırakıldık. Ama görüyoruz ki faşizmin korkusu gün geçtikçe artıyor. Korkmakta da haklılar. Çünkü biz güçleniyoruz. Hepinize sevgi ve selamlar.

aynı nezarethaneye koydular bizi. Gözaltına alındığımız andan itibaren devletin işkencelerine, baskılarına, yasaklamalarına karşı bir tepki olarak açlık grevine başladık. Bu eylemi, gözaltı süresi boyunca devam ettirme kararı aldık. Kan şekerimiz düşmesin diye şeker ve su tüketimi yapmak zorundaydık. Bunun için de sadece avukatımızdan bunları talep ediyorduk. Ancak Çağlayan'a gittikten saatler sonra avukatlar gelebildi.

Biz Çağlayan nezarethanesinde olmamıza rağmen "Burada kimse yok, boşuna gelmeyin" demişler avukatlara ve basına. Tesadüfen gelen 2 avukatla şans eseri görüşebildik. Onlar da bize hiçbir haklarını kullanamadıklarını ve müvekkilleri olmamıza rağmen görüşmediklerini ve sürekli polis saldırdığını söylediler. Bize her gün savcılığa çıkacağımızı söyleyerek sağlık kontrolüne götürüp tekrar aynı yere getirdiler. Artık zaman kavramı gitmişti. Erkeklerin olduğu nezarete lavabo yoktu ve erkekleri günlerce lavaboya götürmediler. Bizler uyurken erkek polisler nezaretin önüne gelip bizi taciz ettiler. Pazartesi günü Vatan Caddesi'ndeki arkadaşları da getirdiler yanımıza. Ve saatlerce "birazdan gideceğiz" deyip beklettiler.

Bizi gruplar halinde üst katlara çıkardılar. Neden yargılandığımızı, neler olacağımızı ne biz, ne de avukatlarımız bilmiyorduk. Çıkarken arkadaşlarla karşılaştık. Sarıldık ve sarıldığımız arkadaşlardan birisi de Süleyman Çakmak'tı. Vedalaştık ve şu an kendisi sudan gerekçelerle tutuklu.

Yukarı çıktık, orada gördüğüm manzara çok kötüydü. Müvekkilinin davasına girmek isteyen avukatları polisler saldıyorlar ve sürekli olay çıkarıyorlardı. Bu çok açıktı, yanımıza gelip sıkıştırıyorlardı. Avukat "Ne yapıyorsunuz siz?" deyince 5-6 polis avukatın üzerine atladı. Bizleri duvara yapıştırdılar. Daha sonra diğer avukatlar da olaya dahil oldu. Ardından mahkemeye çıkarıldık.

Bizler duruşma salonundayken bize işkence yapan polislerden ikisi de içeri girmişti. Arkadaşlarla birlikte ifademizden onları tespit etmemize rağmen işkencelerin sağlık raporlarıyla kanıtlanmasına rağmen somut olan bir suçta hakim "Burası yeri değil, beni ilgilendirmez" dedi. Avukatların konuşmasına izin vermedi. Sonuç olarak serbest bırakıldık. Ama görüyoruz ki faşizmin korkusu gün geçtikçe artıyor. Korkmakta da haklılar. Çünkü biz güçleniyoruz. Hepinize sevgi ve selamlar.

KALIPLARA SİĞMAYAN DEVİRİM

Nazım Akarsu

Üzerinde yaşadığımız topraklar herhalde devrim düşüncesinin en fazla dogmatikleştirildiği, kalıplara sokulmaya çalışıldığı, formülasyonlara indirildiği yerdir. Bu nedenle olsa gerek, en genç kuşaklarda dahi devrimi canlı kavrayış konusunda sıkıntılar var. Onlar dahi, devrimden çok "devrimci olmak"la ilgililer. Bir de önlerinde kendilerine devrimciliği "bedel ödemek", "dert, mihnet, sıkıntı çekmek", "bir sürü zorluklar yaşamak" olarak anlatan "eski tüfekler" olunca varın gerisini siz düşünün!

Eminiz ki, bu devrimcilerin çoğu Lenin döneminde yaşasalar, onun İsviçre'den trenle gelip yoldaşlarının karşısına geçerek "işçilerin köylülerin devrimci demokratik diktatörlüğü formülasyonu eskidi. Biz bununla siyasal bir ittifakı değil, sınıfsal bir ilişkiyi kastediyorduk ve bu sınıfsal ilişki, sokakta, işçi ve asker vekilleri sovyetleri olarak gerçekleşti" demesinden sonra Nisan Tezlerini okuması ve konuşması "Yaşasın Dünya Sosyalist Devrimi" diyerek bitirmesini dinliyor olsalar, küçük dillerini yutar ve belki de onun sayıklıyor olabileceğini düşünürlerdi. Bir formülasyonu öyle bir çırpıda değiştirmek nasıl mümkün olabilirdi ki... Kalıplar ve formüllerle düşünme alışkanlığında olanlar, devrim sürecinin diyalektiğini hiçbir zaman anlayamayacaklardır. Gözlerinin önündeki devrim onların bütün kalıplarını, formülasyonlarını yıka yıka ilerlese bile.

"Somut durumun somut tahlili" yapılmadan devrimin bir gerçeklik olup olmadığı, Haziran Ayaklanması gibi bir süreçte bile anlaşılabilir. Haziran Ayaklanması konusunda sol literatürde yazılanlara bir bakın, trajedi-komik bir durumla karşılaşsınız. "Ayaklanma" demek için literatüre yeni kavramlar hediye etmekte bir beis görmediler! Çoğunluk "direniş" dedi, biraz kendini zorlayanlar "isyan" dedi, "hareket" diyenler mi dersiniz, "büyük kitle eylemi" diyenler mi... saymakla bitmeyecek inciler!

Oysa bu siyasal çevrelerin bugün ABD'nin Baltimore eyaletindeki ayaklanma için yazdıklarına bakın şaşıracağınız. Henüz Haziran Ayaklanması kadar bir yaygınlığa ulaşmasa da pek tabii "ayaklanma" olarak ifade edilebilecek bu eylemler için "ayaklanma" demekten çekinmeyenler, sözkonusu olan kendi somutlukları olunca neden aynı adlandırmayı yapmazlar dersiniz?

Dergilerinde "devrimin güncelliği"nden bahsedenler, Haziran Ayaklanması sırasında hangi talepler listesiyle arzı endam ediyorlardı hatırlıyorsunuz değil mi? Devrimin güncel olduğu bir yerde ortaya sürülmesi gereken iktidarın ele geçirilmesi ve bir geçici devrim hükümeti programının en sade ve özlü biçimde kitlelerin önüne somut bir şekilde konulmasını savunan leninistlere, "devrim hayali görüyorsunuz" diyenleri unutmadınız değil mi? Devrim bu kadar somut ve güncelken gözlerinin önündeki devrimini göremeyen, en ileri talepleri "gaz bombasının kullanımı yasaklanması" olan anlayışların, içinde yer aldıkları devrim devrim süreçlerini bile kendi dar ufuklarında kendi devrim formülasyonlarında nasıl olup da silikleştirdiklerini görebiliyor musunuz?

Oysa, eğer somut durumun somut tahlili yapılabilsen, bir çok siyasetin bugünkü devrim anlayışlarının, stratejilerinin çöpe atılmış olması gerekiyordu. Başka ülkelerin devrim deneyimlerinden devşirilmiş devrim stratejilerinin Türkiye ve Kürdistan gerçeğine uymadığını anlamak için daha kaç Gezi yaşamamızın gerekeceğini bilemiyoruz; ama büyük diyalektik ustası Lenin'in söylediği "bir devrim deneyimi yaşamının onlarca programa denk olduğu" sözünü asla unutmamamız gerektiğine eminiz.

Devrim, üzerinde yaşadığımız topraklarda artık "biz görmesek de çocuklarımızın, torunlarımızın göreceği" bir "güzel an" derekesine düşürülemez. Devrim, görmek isteyen herkesin göreceği somutlukta ve güncelindedir. Olayların yığınları hızla bir silahlı ayaklanmaya götürdüğü durumda, artık somut düşünmek zorundasınız. Devrimi de devrimciliği de somut hissetmeniz gerekiyor; yaşam herkese bunu dayatıyor. "Peşinden gidecek cesaretin varsa, bütün hayaller gerçek olabilir" diyordu Che. Biz biliyoruz ki komünistler hülyalı olurlar; büyük hayalleri vardır. Bir de o hayalleri gerçek kılanın zamanı gelip çatmışsa, artık hiçbir şey onları durduramaz. Bugün "yaşamın sonsuz yeşil ağacı" bize bu imkanı sunuyor. Gerisi kolları sıvayıp işe girişmekte...

MÜCADELE BİRLİĞİ

Yeni Evrede Mücadele Birliği Dergisi Sayı: 283 / 6 - 20 Mayıs 2015 Yayın Süreli Dağıtım Sahibi: Yeni Dönem Yayıncılık Basın Dağıtım Eğitim Hizmetleri Tanıtım Org.Tic.Ltd. Şti. Adına: Sami TUNCA / Adres: Sofular Mah. / Sofular Cad. No: 8/3 Fatih - İSTANBUL / Tel-Fax: 0 (212) 533 32 57 / Sor. Yazı İşl.Müdürlüğü: Sami TUNCA / Baskı Yeri: Yön Basım Yayın, Davutpaşa Cad. Güven Sanayi Sitesi B Blok 1.kat N:366 Topkapı - Zeytinburnu - İSTANBUL

www.mucadelebirligi.com info@mucadelebirligi.com
www.facebook.com/mbirligi mucadelebirligi@gmail.com
www.twitter.com/mbirligi mucadelebirligi@hotmail.com

“BUZU KIRIP YOLU AÇANLARIN YOLDAŞLARIYIZ”

1 Mayıs sabah saatlerinde Taksim Meydanı'nda pankart açarak 1 Mayıs'ı kutlamak isteyen iki kadın, tutuklama talebi ile sevk edildikleri mahkemede 3 Mayıs akşamı serbest bırakıldılar.Onlarla sicağı sicağına sohbet ettik.

Merhaba. Taksim'in açılışını siz yaptınız 1 Mayıs günü sabah saatlerinde. İlk önce tebrik ediyoruz ve soruyoruz, ne hissettiniz ve nasıl gerçekleşti?

Tarihi bir günde tarihi bir meydan boş bırakılmazdı. 1 Mayısın ve Taksim Meydanı'nın bizim için anlamı büyük. Buzu kırıp, yolu açanların yoldaşlarıyız. İstanbul da sadece Taksim çevresinde 20.000 polisin görev yaptığı söylendi. O yirmibinin içinden sıyrılıp gitmek ve 1 Mayıs işçi ve emekçilerin birlik ve mücadele gününü Kızıl Meydanda pankart açarak selamlamak, bizim için tarihi zor bir mutluluk. Attığımız bu ileri adımın işçi sınıfına moral sağladığını düşünüyoruz.

Çok kısa sürede müdahale ettiler, ama her yerde yankı uyandırdı eyleminiz, pek çok ilde Mücadele Birliği Platformu alana girerken “1 Mayıs'ta Taksim'in yolunu açanlar” diye selamlandı. Nasıl gözaltına alındınız ve neler yaşadınız?

Eylemimiz başladı ve hemen kolluk güçleri gelip müdahale etmek istedi. Orada kameralar önünde arbede yaşandı. Yaptığımız eylemi şov gibi değerlendiren bir bilinç düzeyine sahip oldukları için müdahaleleri ve yaklaşımları da bu düzeydeydi. Pankartı çekerken bileklerimizizi kırarak derecede şiddet uygulandı. Polis arabasına bindirmeye çalışırken direndik; bacaklarımızı kapı arasında sıkıştırarak kadar, öfkeli, korkulu, ve kaygılıydılar. En komiği de, alana nasıl girdiğimize şaşırıyorlardı; bir çok kez aynı soruyu sordular. Ardından bizi göz altına alan polisleri bir türlü bulup tutanak yazamadılar. Mühüş bir organizasyonsuzluk, örgütsüzlük ve benim başım yanmasın davranışına sahipler. Sonra güvenlik şubeden polisler uyduruk bir tutanak tuttular. Tabii sonra bu da bir şeye yaramadı. Kalabalık gözaltılar olunca bizi de onlara dahil ettiler.

1 Mayıs gözaltılarını karakol karakol dolandırdılar ve darp edildikleri haberleri geldi. Kadınlara çıplak arama işkencesi dayatıldığını öğrendik. Sizler gözaltında neler yaşadınız?

Evet doğru. Karakol karakol dolandırdık. Kimin

Çok teşekkür ediyoruz, anlattıklarınız ve yaptığınız eylem için...

ne yapacağı nereye gideceği, nereye bırakılacağı belli değildi. Öyle ki güvenlik şube amiri bile isyan etti; düşünün artık. En son Vatan emniyete geldik. Cumartesi 05.00'e kadar araçta bekletildikten sonra nezarethaneye alındık. Her gün bir kere muayene edilme hakkımız var, haklara dehşet saygılılar(!) Kollarımızdan sıkarak, irademizi kırmaya çalışarak götürdüler. Sürekli darp edildik, zorla kelepçe taktılar, kafa, omuz, bilek ve bacaklarımızı darp ettiler.

Aynı zamanda hiçbir hukuksal hakkınızı kullanmadığınızı, avukatla görüşemediğinizi öğrendik. Siz bu konuda ne anlatacaksınız?

Avukatımızla ifade vermeden bir kaç saat önce görüşebildik. Görüş sonrasında da sanki bu bizim hakkımız değil de lütufmuş gibi avukata bile saldırdılar.

Ve en son yargılama süreci... Avukatlarımız isyan ediyordu, savcılarla ve sizlerle görüşemedikleri için, savunma hakkınız ellerinizden alındığı için. Yargılama sürecini de anlatabilir misiniz?

Bütün gözaltı süreci çok olumsuz ve belirsizdi. Bu belirsizlik canımızı sıktı. Herkes ayrı bir şey söylüyor, sağlam temiz bir bilgi yok. Avukatımızı görüşemiyoruz. Görsek bile onlara da doğru düzgün bilgi verilmiyor. Savcıyla görüşememişler; savcı kendini odaya kapatmış. Dosyalara kısıtlama getirilmiş. Her şey belirsiz. Bu süreç içinde mahkemeye getirildiğimizde öğrendiğimiz, hiç ifade veremediğimiz savcının bizi direk mahkemeye sevk etmesi, 2911 ihlali ve silahlı örgüt propagandası ve üyelikten tutukluluğumuzu istemesi. Her şey bu minvalde gelişti. Çıkartıkları iç güvenlik paketinin bir işe yaraması için ilk kurbanları 1 Mayıs'a katılan işçi emekçi ve gençler oldu. Adil bir yargılama yok. Savcının kendisi iddia makamı olarak dosya göndermemiş, polis ifadeleri geçerli. Sonuç olarak bu kadar bilinçli yapılan 1 Mayıs'a katılanları yıldırma için hazırladıkları düzenek sağlam değil. Kendi içinde gedikleri var. Avukatlarımız bu kadar kötü koşullarda uğradıkları hakaretler, aldıkları darplara rağmen bizi en iyi şekilde savundular. Biz çıktığımız

işin mutluyuz ama bir yanımız kırık. 1 Mayıs'a katılan, gözaltına alınan arkadaşlarımız da (360 kişi) çıktığı zaman daha da mutlu olacağız.

“İç Güvenlik Yasasının İlk Gözaltı Deneyimini Yaşadık”

Merhaba yoldaşlar. Ben 1 Mayıs günü Gazi Mahallesi'nden Taksim'i, kızıl meydanı zorlamak için yola çıktım yoldaşlarımla. Yolda vedalaştık yoldaşlarla, ne olacağı belli olmaz diyerek.

Şişli Cevahir otelin önüne vardığımızda bütün ara sokakları denedik ama Şişli'ye ulaşmak mümkün değildi. Bir ara sokağa girdik, burada da gözaltına alındık. Ters kelepçe ile yere yattılar, üzerime dizleri ile bastılar. Kafamı çevirdiğimde sapanlar, puşiler vs. duruyordu yanımda. Süleyman'ı getirdiler ite kaka. “Abla dayanamadım size saldırmca” dedi.

Hastanadaki doktorlar hiç ilgilenmediler, korkuyorlardı. Gece 02.00'ye kadar araçta beklettiler, Vatan'a götürdüler. Otobüsten indirdiler beni, “hangisi senin çantan” dediler gösterdim. Sapanları, puşiyi ve kaskları gösterdiler. Bilekten destekli sapanları çıkardılar ve “vay be ne teknoloji ilk defa görüyoruz” falan dediler. Elleri aldılar, “nasıl kullanılıyor bu” diye incelediler. “Ne bileyim siz koydunuz çantama” dedim, hepsi şaşkına döndü. Kadın çevikler sıkıştırıldılar beni, “yalan söylüyorsun” dediler.

Böyle konuşmalar geçti sürekli. Serbest bırakacaklarına kimliklerini geri verdiler, biz 9 kişiyi de Vatan'ın toplumsal olaylar katına çıkardılar. Vatan tka basa doluydu. Diğer kapıların önünde sürekli yoldaşlarla karşılaşıyorduk, selamlaşıyorduk. Panik olup hemen bağırıyorlardı “önüne dön” diye.

Saat sabahın 05.30'una kadar koridorda,kenarlarda oturduk. Bir ara ben ve bir kadını üst araması için götürdüler. Erkek yoldaşları da götürmüşlerdi. “Çıplak arama yapacağız” dediler. Dışarıdaki sesleri dinliyordum, erkeklerden ses gelmiyordu, “yapamazsınız” dedim. Bağırıldılar, “biz de meraklı değiliz” diye argo konuşuyorlardı, “soyun” diyorlardı. “Soyunmayacağım” dediğimde “tamam sen otur” dediler; kapıya çıkıp, “arat-

ıyor çeviklere haber ver” dediler. İçim içime sığmıyordu, erkek yoldaşlardan neden ses gelmiyordu? Meğer onları aramamışlardı. Diğer polisler geldi, bağırtı çağırta “soyun” dediler, “soyunmayacağım” dedim, “işkence bu” dedim. Soydular, tekrar tekrar giydim üstümü, “eğer devam ederseniz hepimiz için çok kötü olacak yemin ediyorum” dedim, durdular. Vazgeçtiler. Giyindim. Hiç ağlamadım ama; düşmana gözyaşlarımı göstermedim.

06.00 gibi bizi tekrar hastaneye götürdüler. Kadınları aynı otobüse aldıklarında sürekli gülümseyen genç yoldaşı gördüm. Beni görür görmez gözleri ışıl ışıl parladı, sarıldık sıkı sıkı, yan yana geldik oturduk, bir daha da ayrılmadık.

Ne Vatan'da, ne hastanede ne de Çağlayan'da avukatlarımızla iki üç gün görüşebildik. Şeker-su yoktu. Avukatlarımızı almıyorlardı. Kapıları yumrukluyorlardı avukatlarımız. Biz de, “Devrimci Avukatlar Onurumuzdur” diye sloganlar atıyorduk.

Çağlayan'daki nezarete götürüldük. Uzun zaman geçmesine rağmen avukatlar bir türlü gelmiyordu. İki avukat geldi, şaşkın şaşkın dolu nezarethanelere bakıyorlar ve polislerin “gözettileri henüz getirmedik aşağısı boş” dediklerini, en son zorla indiklerinde bizi görüldüklerini söylediler. Kuru sandalyelerde uyuduk 4 Mayıs'a kadar. Yeterli yer olmadığı için nöbetleşe uyuduk, uyananlar kalkıyor, yerine diğerleri yatıyordu.

Ara ara gelip imza istiyorlardı telefon hakkı için, başka şeyler için, vermiyorduk. “Gebersinler hepsi” diye küfrediyorlardı. Dört dün boyunca her hastaneye gidip gelirken nezarethanelerde hep küfürler duyduk. Şeker ve suyu çok kısıtlı aldık. Her öğünde kucak kucak yemek getiriyorlardı nezarete, “vermeyin çöpe atarız” dediğimiz halde koyuyorlardı. İki kişi açlık grevinde değildi. Onlarınkini ayırıp diğerlerini çöpe atıyorduk. “Buraya ge-

tireceğinize sokaktaki çocuklara verin” dedi bazıları.

Son gün bütün koşullar ortak karar aldık, açlık grevine girmeyenler de yemek almayacaklardı. Eğer son gün de savcılığa çıkmasaydık, su ve şekeri de nezarethaneden dışarı fırlatacaktık.

Vatan'dakileri de getirdiler. Başka yoldaşlarımız da gelmişti, açlık mide-mizmi ağırıtıyordu ve ölüm orucuna girmiş yoldaşlarımızdan

bahsediyorduk;hem gurur duyuyorduk, hem de en az onlar kadar cüretli olmalıydık diye konuşuyorduk.

Sloganlar atıyorduk, “İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek”, “Yaşasın Siper Yoldaşlığı”, “Deniz Yusuf İnan Savaşa Devam”, “Denizler Yaşıyor Leninistler Savaşıyor” diye. Denizler için anma yaptık bir gece. Ve bizlere siper yoldaşlığını öğreten Mahirleri andık.

İç güvenlik yasasının deneyim dolu ilk gözaltılarını yaşadık. Faşizm büyük bir hata daha yaptı, eskiden bir okuyorsak şimdi elli okuyacağız, daha hızlı, daha pratik, daha çok yönlü düşüneceğiz. Düşmanın kalbini parçalayıp yoldaşlarımızı çıkartacağız.

İçeride yediğimiz dayağın, küfürün fizyolojik ve psikolojik işkencenin haddi hesabı yok. Ama son söz olarak diyorum ki, “Kafamızı kirabilirler ama irademizi asla”.

NOT: 1 Mayıs'ta gözaltından çıkan Gamze Nihal İyidoğan'ın yazdığı mektubunu, yer azlığından dolayı kısaltarak yayınlıyoruz, özür dileriz.

Gazi'den 1 Mayıs'a

1 Mayıs günü bizler Gazi Mahallesi'nden araçla yola çıktık; ara sokaklardan bir şekilde Cevahir Otel'in önüne kadar geldik. Orada polis kontrolünü aşmamız gerekiyordu; oradan geçip Şişli Endüstri Meslek Lisesinin önüne gitmeye karar verdik. Ancak Şişli Belediyesi'nin orada bulunan petrol istasyonunda beni bir polis amiri çevirdi; “nereye gidiyorsun” diye sordu; “ne var Şişli'ye gidiyorum” dedim. Çevik kuvvet otobüsüne seslenerek “alın bunu” dedi. Ondan sonra arbedeler yaşandı. Üzerime ilk etapta 10-15 tane polis çullandı. Ters kelepçe yaptıktan sonra bazı arkadaşlarımız “alamazsınız onu” diye sloganlarla protesto ederken onları da aldılar. Üzerimizde ne varsa yere atarak herkesin eşyalarını birbirine karıştırdılar. Biz orada 11 kişi gözaltına alındık. Gözaltı aracına toplama yapılırken bir komiserin “bizim işimiz bitti, ilk biz topladık gider yatarız artık” dediğini hiç unutmuyacağım.

Oradan ilk önce Haseki Devlet Hastanesi'ne muayene olmaya götürüldük. Süleyman Çakmak'ın kardeşine (15 yaşında, Sezer Çakmak) saldırdılar, biz müdahale ettik, ellerimiz ters kelepçeliydi. Sık sık hakaretler edildi, darp edildik.

Vatan'da bulunan İstanbul Emniyet Müdürlüğüne işlemlerimiz tamamlanması için götürüldük. Burada araçta bekletiliyorduk. Orada bir havuz oluşturulmuş, herkesi tek tek indirerek gözaltı tutanağı oluşturdu. Bazılarına 5 adet gaz maskesi, bazılarına 2 adet sapan gibi malzemeleri bol keseden yazdılar.

Yaklaşık 12 saat araçta bekledikten sonra 17 kişiyi ayırıp Şişli Polis Merkezine götürüp orada serbest bıraktılar. Kalan 9 kişi ise, üzerimizin aranması için toplumsal olaylar amirliğine götürüldük. Birçoğumuz tavır alarak üzerimiz aramadık, ayakbağı bağcıklarımızı, kemerlerimizi keserek aldılar. Hatta üzerimizi arayanlardan biri kendi eline zımba teli basarak sözümona bizi korkutmaya çalışıyordu. Biz de “bizleri korkuttuğunuz mu düşünüyorsunuz?” Sizlerden korkmayız, sizin devletinize kafa tutuyoruz, kafa tuttuğumuz için buradayız” dedik. Bizleri korkutmaya çalışan polisler kendileri daha çok korkmaya başlıyor ve biz onlara “korkmayın biz sizlere işkence yapmadan yargılayıp ceza-

nızı vereceğiz” diyoruz. Elleri ayakları titreyerek işlemlerimizi yapıyorlar. Orada, Vatan TEM dolu olduğu için, bekletiliyoruz bir gün boyunca.

Sonunda bizleri boş olan tek yer Çağlayan Adalet Sarayına getirdiler, -7. katta koşullara konulduk ve gözaltına alındığımız günden beri 4 gün boyunca açlık grevi eylemimizi devam ettirdik. İfademi almak için beni adliye içerisinde bulunan polis merkezine götürdüler; parmak izi vermeyeceğimi söyledim. Beni ve üç arkadaşımı en son sırada beklettiler (51 kişi idik). İfade işlemi bittikten sonra sıra bize geldi avukatları gönderdikten sonra zor kullanarak parmak izi almaya çalıştılar. 15-20 polis bizi teker teker koparıp üzerimizde tepinerek, darp ettiler, küçük bir savaşı adeta. Sınıf savaşı burada da kendini belli ediyor her haliyle.

İşlemlerimiz bittikten sonra bizleri koşu götürdüler. Koşullarda moral motivasyon üstünlüğü bizlerdeydi. Sloganlarımızı hep bir ağızdan haykırıyorduk bazılarımızın hücrelerini ayırdılar. Kapı dövdük ve sloganlar attık: “Deniz Yusuf İnan Savaşa Devam”, “Yaşasın Siper Yoldaşlığı”, “Yaşasın Devrimci Dayanışma”, “Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği”, “1 Mayıs'ta Düşene Dövüşene Bin Selam”, “Denizlerin Yolunda Leninist Saflara”, “Denizler Yaşıyor Leninistler Savaşıyor”. Ardından 6 Mayıs için ajitasyon konuşması yapıp saygı duruşunda bulunup onlar için slogan atıyoruz. “Deniz Yusuf İnan Savaşa Devam”.

Mahkemeye çıkmak için yukarıya yine darp edilerek çıkarılıyor. Savcıya çıkmadan mahkemeye çıkarıldık, 4 kişi tutuklama 5 kişi ise denetimli serbestlikle yargılanıyorduk. Her birimize bir molotof yazmadıkları kalmıştı, onun dışında her şeyi fazlası ile yazmışlardı. Ara verildi; Süleyman tutuklandı. Mahkeme salonu gerginleşti. Polislerle arbede yaşayarak son kez kucaklaşıyoruz Süleyman'la. Tam bir işçi; kirlenmemiş, saf temiz bir işçi.

Süleyman Çakmak bizimle gelmişti 1 Mayıs'a. Bizlerle 1 Mayıs çalışması yaptı ve işten kovulmak pahasına 1 Mayıs'a geldi. Üzerinde çanta bile bulunmadığı halde polis yazdığı 34 tane havai fişek, gaz maskesi ve kasket bulunduğu iddiası ile tutuklandı. Daha sonra bizler serbest bırakıldıktan sonra öğrendik ki, ring aracına “Deniz Yusuf İnan Savaşa Devam” sloganıyla zorla bindirilmiş.

Gazi'den Bir Mücadele Birliği Okuru